

JINÝ PODZIM V OCHOZI

- Názvy ulic v Ochozi
- Jak bude vypadat prostor mezi školou a školkou?
- Býčí skála v aktuálních souvislostech

OCHOZSKÉ HUDEBNÍ LÉTO

OCHOZFEST

Foto: Petr „Peca“ Šváb

SLÁMAFEST

Foto: Richard Bouda

Milí čtenáři,

Kdyby teď na podzim kvetly pomněnky, bylo by to patřičnější. Máme za sebou totiž takové letní zážitky, na které už jsme dávno zapomněli a které se teď v těchto „zvláštních časech“ vynořují právě jako ty drobné modré kvítky v zeleném trávníku.

Obnovily se třeba pramínky, které už dávno netekly. I když jsme se ještě v jarním čísle připravovali na horké léto, všechno bylo jinak a vody bylo rázem dostatek. **Hezký pocit.** nejen pro zahrádkáře a milovníky lesů, ale třeba i pro jeskyňáře a ochránce přírody, jak o tom v rozhovoru pro Ochozský zpravodaj vypráví profesor Pavlík.

Mnozí z nás zůstali přes léto uvězněni ve zdejších krajích. Na doby, kdy se člověk dostal za celý svůj život nejdál do Brna a vrcholem jeho letního zážitku byla pouť do Křtin, na ty už zapomněly mnohé generace. **Zajímavý pocit.** Ale zahrádkáři umí najít krásu i pár kilometrů odsud – třeba v Čechách pod Košířem.

Pomněnky by nám mohly také připomenout mnohdy už zapomenuté místní názvosloví, ze kterého také vychází návrh pojmenování ochozských ulic. **Hurá pocit.**

Modré krásy by také mohly vykvést pro ty, kteří se přes léto věnovali ochozským dětem. A že jich bylo. Skauti, fotbalisti, Lesinka... Není to samozřejmost. **Pocit radosti.**

Opět se, stejně jako na jaře, ukazuje důležitost práce záchranných složek i všech zdravotníků. Během roku, když vás zrovna nepotká nějaká tragická událost, na ně pamatujeme jen málo. V době

pandemické, když se člověk potí pod rouškou po pár minutách v obchodě, si vzpomeneme častěji. A také snad i po rozhovoru s Hedvikou Kropáčkovou, tiskovou mluvčí jihomoravského kraje. **Pocit vděku.**

Kromě toho jsme ale také během léta zapomněli, že vlastně není všem virům konec. Takže ta pomněnka by tu mohla růst i proto, abychom si nemysleli, že už je vše, jak bylo dřív. Ale zároveň, abychom nezapomněli na ten **pocit naděje**, který jsme měli v srdcích na jaře. Jenom si budem muset asi počkat, než ty modrokrásky v lesích opravdu vykvetou. Tak nezapomínejme.

Aneta Vidurová
šéfredaktorka zpravodaje

P. S. Velmi naléhavě hledám další členy týmu redakce zpravodaje. Případně i někoho, kdo by zpravodaj vedl. Pokud vás baví čeština, psaní, práce s textem i s fotkami, pokud zvládáte základy práce na PC, neváhejte. Je to skvělá příležitost, jak získat praxi, dovednosti, zkušenosti pro další profesní uplatnění (vyzkoušeno). Je to cesta, jak se potkat se zajímavými, inspirativními lidmi a najít dobré přátele mezi sousedy (vyzkoušeno). Je to prostor k uplatnění vlastních nápadů, myšlenek, témat (vyzkoušeno). Ozvěte se e-mailem na zpravodaj@ochozubrna.cz.

OKAMŽIK: ZÁSAH OCHOZSKÝCH HASIČŮ

Na začátku srpna vyjžděli ochozští dobrovolní hasiči třeba k požáru balíkovace slámy. Kromě stroje vzplanulo i posečené pole, na místě zasahovaly čtyři jednotky. Škoda se vyšplhala do řádově stovek tisíc korun.

(ata)

OCHOZSKÝ ZPRAVODAJ

Periodický tisk územního
samosprávného celku

Vychází čtvrtletně
Ročník XXV – říjen 2020

Evidenční číslo přidělené
Ministerstvem kultury CR: E 10075

Vydává obec Ochoz u Brna, 66402 Ochoz u Brna č. p. 17; IČ: 00282243

tel. 544 212 720, fax: 544 216 390

Odpovědná šéfredaktorka: Aneta Vidurová, zpravodaj@ochozubrna.cz

Redaktoři: Hana Šedá

Technická realizace: Miroslav Ryšavý

Foto: redakce a autoři článků, pokud není uvedeno jinak

Tisk: ARTRON DESIGN s. r. o., Vackova 90, 612 00 Brno

Foto na obálce: Pavel Kolčárek

Časopis je vydáván podle stanov schválených Zastupitelstvem obce Ochoz u Brna. Za věcnou správnost příspěvků odpovídají autoři. Redakce si vyhrazuje právo příspěvky upravovat, případně i neuveřejnit. Nevýžádané rukopisy se nevracejí. Toto číslo vyšlo 5. 10. 2020, náklad 550 výtisků. ZDARMA.

Uzávěrka příštího čísla je 25. 11. 2020.

SLOVO STAROSTKY

Vážení spoluobčané,

pevně věřím, že jste po jarní neutěšené době prožili poklidné léto okořeněné mnohými ochozskými akcemi, které pro vás připravil kulturní výbor, ochozské spolky a naši sousedé. Rozvolnění restriktivních opatření umožnilo konání dětského dne, Ochozfestu, Slámafestu, letního kina, volejbalového a nohejbalového turnaje, fotbalového příměstského tábora a soustředění, farmářských trhů a Ochozské tetry. Léto nabitě spoustou krásných kulturních a sportovních událostí. Události, které bylo třeba nachystat, připravit a po ukončení opět vše uklidit. Bez dobrovolníků a srdcařů by to nešlo, všem vám patří velké díky!

Mateřská škola

Nejen kulturou a sportem byla obec přes léto živá. Nejdůležitějším úkolem bylo zabezpečit alespoň dočasné zázemí pro narůstající počet školáček. V rukou pana ředitele bylo spousta papírování pro navýšení kapacity a poskytnutí dočasné výjimky, než bude postaveno nové třetí oddělení mateřské školy. Rovněž tak realizace dočasného zázemí posvěcená krajskou hygienickou stanicí, to už ve spolupráci s panem školníkem. Ač se jedná o provizorní minioddělení, věřím, že se v něm bude malým školáčkům líbit a během

zářijového provozu si ho postupně vyzdobí, dovybaví podle potřeb a přetvoří k obrazu svému tak, aby byli v oddělení spokojeni a rádi se sem vraceli.

Koncepce využití území mezi ZŠ a MŠ

U nás na obci mezitím získávala podobu koncepce využití vykoupeného území mezi základní a mateřskou školou. A to tak, aby budoucí výstavba třetího oddělení mateřské školy vznikla v místě, které by neblokovalo využitelnost dalšího prostoru v této lokalitě. Prostorové uspořádání objektů v maximálním možném pojetí v podobě, v jaké ji schválilo zastupitelstvo na svém srpnovém zasedání, si můžete prohlédnout na fotografiích a celou koncepci pak stránkách obce www.ochozubrna.cz. Konkrétní podobu a přesné rozměry jednotlivých objektů podají až navazující studie budov.

Tomuto uspořádání předcházelo nejen kompletní geodetické zaměření celého území a průzkum současných prostor, zda by byly využitelné na případnou nástavbu, přístavbu. Proběhlo také několik setkání zastupitelů. V důsledku jarních vládních opatření se další schůzky přesunuly do letních měsíců, a to i schůzky s vlastníky sousedních pozemků a jedna schůzka se zástupci sportovních organizací, neboť v areálu je do budoucna plánována i tělocvična roz-

měřů vyhovujících pro míčové sporty. Za tímto účelem byly pozemky mezi školou a školkou v roce 2019 vykupovány.

Po schválení koncepce byla obratem zadána studie objektu budoucího třetího oddělení mateřské školy v polyfunkčním pavilonu u základní školy, tato studie se nyní dokončuje.

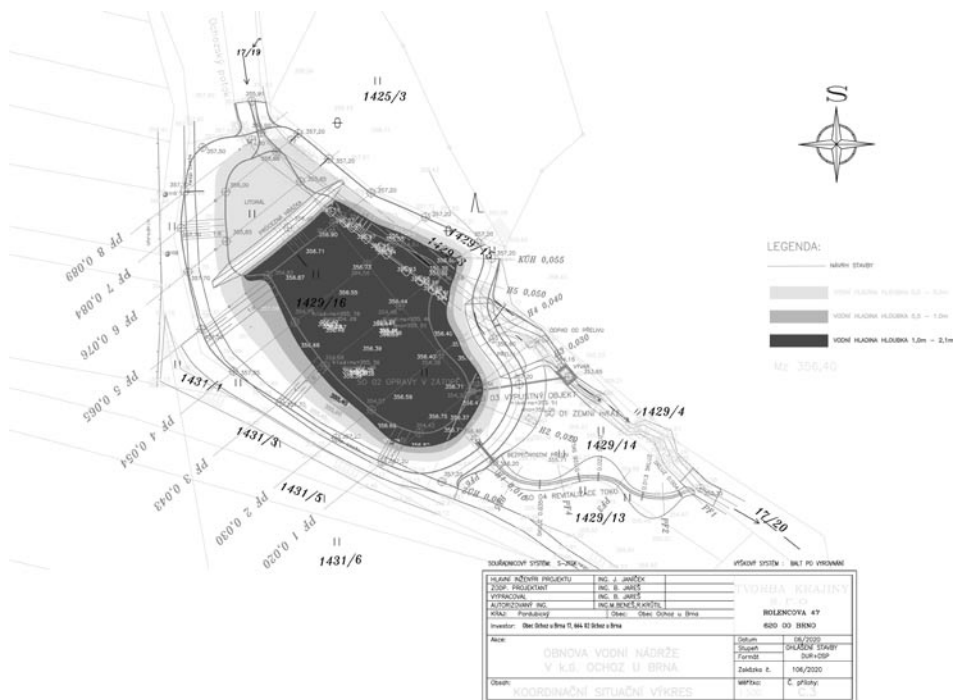
Plány, projekty, dotace

Byl zpracován i **podrobný krizový plán**, který by měl do budoucna obci napomoci v řešení krizových situací. Plán prošel úspěšně zářijovou kontrolou z HZS JMK.

Dokončen byl i **protipovodňový plán**, který byl nedílnou součástí projektu budování bezdrátového rozhlasu v obci. Celý projekt je spolufinancován Evropskou unií – Fondem soudržnosti v rámci Operačního programu Životní prostředí, a to částkou 1 162 670,60 Kč. Vlastní zdroje činí 498 287,40 Kč

V červnu proběhlo výběrové řízení na zhotovitele **víceúčelového hřiště v areálu AVZO**. S částkou 1 446 107,30 Kč se vítězným uchazečem stala společnost sport cité + s.r.o. Stavba byla zahájena v září a předpokládá se dokončení je v listopadu 2020. Tento projekt je spolufinancován Ministerstvem pro místní rozvoj ČR v rámci programu 11782

– Podpora rozvoje regionů 2019, a to částkou 866 167,61 Kč.

Dokončen byl **pasport dešťové kanalizace**, který bude brzy přidán do podkladových map na mapový portál obce. Za spolupráci děkuji pamětníkům „akce Z“, ve které dešťová kanalizace vznikala.

Projektová **dokumentace areálu Sokolovny** získala stavební povolení. To nyní čeká na nabytí právní moci. Dokončení projektových prací je spolufinancováno Jihomoravským krajem v rámci dotačního programu „Podpora historických sportovních zařízení tělocvičných jednot a obcí v Jihomoravském kraji v roce 2020“ částkou 200 000 Kč.

Na zpracování projektové dokumentace **menší vodní nádrže v lokalitě „V Luh“** přispěl Jihomoravský kraj v rámci dotačního programu „Podpora boje proti suchu, zadržení vody v krajině a následná péče o zeleň na území Jihomoravského kraje v roce 2020“ částkou 88 500 Kč. Náhled z projektové dokumentace přikládám. Výsledný návrh je kvitován i Agenturou ochrany přírody a krajiny a Správou CHKO Moravský kras.

Probíhá stavební řízení na **dokončení cyklostezky od vodojemu směrem k Ochozi**, v němž odvádí hlavní práci předseda Dobrovolného svazku obcí Časnýř Ing. Vladimír Kalivoda. V tomto dobrovolném svazku obcí byl podpořen i projekt výstavby Bílovické rozhledny, která by měla vzniknout v příštím roce v lese nad vlakovou stanicí a Liduščím památníkem. Obce jednomyslně

schválily i příspěvek pro včelaře na zakoupení šetrného přístroje v boji proti varroaze.

Do zásobníku projektů jsme byli zařazeni se žádostí o dotaci na **pořízení nádob na bioodpad a papír**. Alokace finančních prostředků byla nižší, prozatím tedy nejsme mezi uspokojenými žadateli. Naděje zde však ještě je, v případě, že dojde k navýšení prostředků v tomto programu, by se mělo rozhodnout do konce tohoto roku.

Stále probíhají práce na projektech komunikací a chodníků. Současně byla zadána i studie na vedení **cyklostezky z Ochoze směrem Pod Hádek** po polích podél komunikace ve směru na Hostěnice.

Na začátku léta jste měli možnost zúčastnit se prostřednictvím mobilního rozhlasu dotazníkového šetření týkajícího se **obnovy veřejného osvětlení**. Všem, kteří svůj názor zaslali, děkujeme. Z výsledků víme, že preferujete osvětlení příznivé pro životní prostředí před „modrým světlem“. Obec tedy do žádosti o dotaci a propočtu úspor nechává zpracovat veřejné osvětlení s teplotou chromatičnosti 2200 K a pouze v místech, kde to bude nezbytně nutné, bude zapsáno osvětlení s teplotou chromatičnosti 2700 K.

Kulturní akce

Na konci svého článku vždy ráda upozorňuji na nadcházející kulturní akce. V tomto směru mě mrzí, že s ohledem na zhoršující se a nejistou situaci v souvislosti s covid – 19 organizátoři

zrušili tradiční podzimní společenské události, bez kterých si Ochozák konec léta a začátek podzimu téměř neumí představit. Jak Svatováclavské hody v podání Ochozské chasy, tak výstava ovoce a zeleniny a rukodělných prací pořádaná ČSZ Ochoz u Brna jsou vždy nedílnou součástí podzimu v Ochozi. S pořádáním obou těchto akcí jsou velké starosti, spousta příprav a nemalé finanční náklady ještě před akcí – na kroje, hudbu, občerstvení, zázemí...

S ohledem na zhoršující se situaci a nemalá zdravotní rizika tak byli letos organizátoři postaveni před nelehkou volbou. Bohužel, spousta setkání a nácviků, které se měly zúčastnit v hodových tancích, tak nakonec zůstanou očím diváka utajeny – snad až do následujících hodů. O to více však budou jednotlivé tance propracovanější a zajímavější v příštím roce. Děkuji organizátorům, že do poslední chvíle zvažovali různé varianty, jak by se dala akce uskutečnit, a respektují jejich konečné rozhodnutí, které je v této době jediným rozumným a možným.

Jsem však ráda, že vás mohu pozvat alespoň na **venkovní dýňobraní**, které se, pokud tomu bude situace přát, uskuteční již 10. října.

Milí občané, velice vám děkuji za ohleduplnost a trpělivost v nastávající podzimní nejisté době a do dalších dní vám přeji hlavně pevné zdraví.

Eva **Drochytková**
starostka

SDH OCHOZ U BRNA
VÁS ZVE NA DALŠÍ ROČNÍK

DÝŇOBRANÍ

10.10.20 VE 14:00

BISTRO

S SEBOU: DÝŇE, NOŽÍK, LŽÍCI

KULINÁRSKÁ SOUTĚŽ: DÝŇOVÁ POMAZÁNKA
SOUTĚŽÍK PŘINESE POMAZÁNKU+ NAKRÁJENÝ
CHLÉB/BAGETU

14:00- 14:45 REGISTRACE POMAZÁNEK
14:45- 16:00 OCHUTNÁVKY
A HODNOCENÍ
16:00- 16:30 VYHODNOCENÍ
A VYHLÁŠENÍ

ŠPEKÁČKY I CENY ZAJIŠTĚNY
TĚŠÍME SE NA VÁS

SLOVO MÍSTOSTAROSTY

Milí sousedé, milí Ochozáci,

moje „slovo místostarosty“ se tentokrát zaměří zejména na téma označení názvu ulic v naší malebné obci. Myšlenkou vdechnout místům, kde žijeme, uliční pojmenování, jsme se začali zabírat ve druhé polovině uplynulého roku. Tato zprvu nesmělá myšlenka začala postupně sílit a dovedla plánovací výbor k rozhodnému stanovisku, že nazrál čas, kdy by se naše adresy měly pyšnit kromě čísla popisného také místním pojmenováním. Slibujeme si od toho nejen zpřehlednění členění naší obce, ale umocníme tím ještě víc charakter konkrétního místa.

Byli jsme si plně vědomi nelehkého úkolu a velké zodpovědnosti, která byla na naše bedra kladena při vymyšlení názvů ulic. Ze strany místních obyvatel i přátel obce přišly cenné a neotřelé nápady na pojmenování některých ochozských ulic.

Naše přání bylo jediné, aby název každé ulice vystihoval dané místo a zároveň aby se s ním ztotožnili jeho obyvatelé, kteří jej budou hrdě vypisovat na každé poště, úřadu či objednávce z internetu.

Jako patrioti cítíme a ctíme naše ochozské kořeny, protože není nic hlubšího, silnějšího a symboličtějšího, než jsou právě kořeny. Kořeny našich rodin, kořeny místa, kde žijeme a se kterým jsme neviditelnými pouty spjatí.

Místa, jako Pastýřky, Humna, Přihon, stejně jako pomník T. G. Masaryka či kostel sv. Václava zná u nás každé dítě.

Brněnská zůstane Brněnská.

A proto mi dovolu představit malou uliční ochutnávku – na mapce pod článkem můžete vidět již téměř finální, ale stále pracovní verzi rozdělení ulic v Ochozi u Brna. O dalších podrobnostech vás budeme v brzké době informovat.

Ať už žijeme v domě číslo 3, 271 nebo 345, věřím, že název naší budoucí ulice jen umocní osobitost každého z míst, se kterým jsme spjatí.

V minulém čísle Ochozského zpravodaje jsem vás informoval o třech podaných žádostech o dotace na Jihomoravský kraj. Přestože to s poskytnutím dotací zpočátku vypadalo černě, v nedávné době jsme obdrželi rozhodnutí, že dvě z nich byly úspěšně schváleny. Jedná se o dotaci na doprojektování Sokolovny a na projekt vodní nádrže a soustavy tůní V Luhu. Na rozhodnutí ohledně financování vytápění fotbalových kabin ještě čekáme.

Budoucí ulice Lesní.

Přeji vám všem vše dobré a hlavně pevné zdraví.

Matěj **Rádsetoulal**
místostarosta

NAŠE SOKOLOVNA NA VÝSTAVĚ

SOKOLOVNA OCHOZ U BRNA

V dotačním programu Podpora přípravy rekonstrukcí historických sportovních zařízení tělocvičných jednot a obcí v Jihomoravském kraji v roce 2020 byla Jihomoravským krajem poskytnuta obci Ochoz u Brna i v letošním roce dotace 200 000 Kč na realizaci projektu „PD – REKONSTRUKCE SOKOLOVNY OCHOZ U BRNA“. Jedná se o dokončení projektových prací na areálu Sokolovny. Projektová dokumentace získala stavební povolení, které nyní čeká na nabytí právní moci. Souběžně probíhá vyhledávání vhodného dotačního programu, aby mohlo dojít k brzké realizaci projektu.

Během září se konala výstava Jihomoravským krajem podpořených projektů Sokoloven. Tu bylo možné shlédnout na Krajském úřadě, odkud dále 22. září putovala na Moravské náměstí, kde je do 2. října. Naši obec reprezentuje projekt Ing. arch. Jarmily Bambuchové. Náhled vystaveného velkoformátového plakátu

naši Sokolovny přinášíme i na stránkách obecního zpravodaje.

(ed)

DĚTSKÝ DEN V OBRAZE

Letošní dětský den připravila v červnu TJ Ochoz u Brna ve spolupráci s dalšími spolky.

Nechybělo na něm spousta soutěžních stanovišť.

Netradičně k nám zavítalo i zbrusu nové popelářské auto svozové společnosti KTS Ekologie s.r.o., která si pro děti připravila ekokoutek s tříděním odpadů.

Divadelní spolek secvičil Krkonošskou pohádku a ochladil červnový den sněhovými závějemi, které zasypaly věčně nabručeného Trautunberka. Potlesk si zasloužili i Anče, Kuba a hajnej. A vůbec všichni divadelníci.

JEDEN DEN. JEDNO MÍSTO. PĚT KAPEL.

To byl Ochozfest 2.0. I přes částečnou nepřízeň počasí a lehké obavy z možných omezení můžeme říct, že se letošní Ochozfest vydařil.

Doufáme, že si každý nejen našel to „svoje“, ale také objevil i jiný žánr hudby, než který běžně poslouchá, a hudební nálož si dostatečně užil. To, že hudba – muzika (jak chcete) spojuje, bylo vidět i letos. Sešli jste se opět v hojném počtu a my za to moc děkujeme.

K tanci a poslechu hrály tyto skupiny: Gava brothers, Diffsonic, Krounex 3.0, Gavaband, Poozers. Proč zrovna padla ruka výběru na tyto interprety? Protože k nám a k Ochozi mají vazby a pojí nás přátelství. Pomáhají, zúčastňují se akcí, přijedou zahrát na ples nebo zábavu.

Gava brothers a Gavaband jsou pro účastníky kulturních akcí v Ochozi známé tváře. Mají velice rozsáhlý repertoár, který zahrnuje českou i zahraniční tvorbu.

Diffsonic byla pro všechny překvapující skupina a věříme, že někdo tento styl hudby (trip-hop) slyšel poprvé. Můžeme říct, že se zvukaři trochu orosili ze

zvukových efektů, které toto seskupení umělců používá, ale vše se zvládlo na výbornou.

Krounex 3.0. Hudební kapela, která hraje převážně svoji tvorbu, byla příjemným zážitkem a naladěním pro následující vystoupení.

Poozers. Kapela, kterou všichni ochozští návštěvníci Slámafestu, kde hráli poprvé v roce 2018, a Ochozfestu znají. Jejich vystoupení je vždy zařazeno až na konec programu, protože rock-metalová hodinka hraní by byla možná příliš silným začátkem.

Jak už to bývá, nikdo není dokonalý. I nám se vloudila chybička do časového harmonogramu. Ups. Ale jelikož máme kluky šikovné a hravé, vznikla hodinka improvizovaného vystoupení v podání Gava brothers a části členů Poozers, tzv. **Gavoozers**. Servírovali nám jednu pecku za druhou, kde se většina návštěvníků pohupovala do rytmu. Možná ani netušili, že jim to tak společně půjde.

Ted' trochu z druhé strany takového festivalu. Neděláme nic velkého pro desetitisíce návštěvníků, ale i tak je to půl roku práce. Nejen v organizaci, ale i v následné přípravě areálu a zázemí pro kapely. Všem dobrovolníkům a pomocníkům patří velké DÍKY, protože jinak jsme mohli 18. července stát na hřišti v areálu AVZA jen tři, škrábat se na hlavě a přemýšlet, jak to všechno zvládneme nachystat.

Bez koho by to ještě nešlo? Bez Obce Ochoz u Brna, AVZA a jeho zázemí, bez zapůjčení stanů od SDH a zahrádkářů Ochoz, bez zapůjčení pódia od divadelního spolku Ochoz. Děkujeme. Ale ti, kteří patří na první místo zsloužilých, jsou naši zvukaři Mira a Pavel. Můžeme říct „naši“, protože se od prvního ročníku za námi těšili a už jsou jako „naši“. Bez nich by to prostě nešlo. Děkujeme, borci.

Celým dnem a částečně i večerem nás provázel mluveným slovem speaker a bavič Radek „Drocha“ Drochytka, veškeré občerstvení pro diváky zajistil vrchní výčepník Jarek Blatný a svatou trpělivost s námi měli sousedé areálu a bližšího okolí. Celou akci zachytil svým fotoaparátem a hlavně bystrým okem Petr „Peca“ Šváb. Děkujeme.

I hudební festival má svoje nej...tanečníky. My máme hned tři. Odpoledne bavil a roztancoval obecenstvo svými začínajícími krůčky Šimon „Vaca“

Vaculík nejmladší a ve večerních hodinách nás udivovalo taneční duo „Hop a Skok“, Vířa Košťál a Roman Musil. Hoši klobouk dolů. Vířo, přejeme brzké uzdravení zad.

Snad se vám letošní Ochozfest líbil a třeba se potkáme do třetice v roce 2021.

Děkujeme, že se bavíte, bavíme.

Kulturní výbor

P. S. Ochoz pro Ochoz

SPOLEČNÉ LÉTO V OCHOZI

Uteklo to jako voda a jsou za námi první podzimní dny. I přes to, že je léto u konce, můžeme říct, že bylo společensky víc než úspěšné.

Musím přiznat, že v **oblasti hudební** jsme zásobeni na tisíc procent a rozšiřujeme obzory na Letní noci, Ochozfestu a Slámafestu. Kdo to má? ☺ Děkujeme velice všem organizátorům, pomocníkům, vystupujícím a občanům, kteří se podílí na přípravě a průběhu těchto akcí, návštěvníkům a zejména také občanům, kteří mají trpělivost s hudbou do nočních hodin.

Již druhým rokem **promítáme filmy v letním kině**. Letos to bylo s výběrem trochu náročnější. Snažíme se představit filmy, které jsou poměrně nové a ještě jste je nespatřili na televizních obrazovkách. Náš letošní výběr vždy narazil na tzv. práva k filmu, které se objednávají u distribučních společností. Větu „Bohužel, již nevlastníme práva k filmu,“ jsme slyšeli při plánování mnohokrát. Ale i tak věříme, že filmy Chlap na střídačku a Rocketman se líbily. Uvidíme, co nám nabídne kinematografie v příštím roce.

Na hezkou tradici jsme snad zadělali i prvním ochozským blešákem. Každý mohl v areálu AVZA v neděli 23. srpna směnit, prodat či vyměnit, co se mu zrovna doma nehodilo, překáželo. Převažovalo dětské oblečení a hračky, našly se ale i praktické věci denní potřeby, které některé prodejkyňe uměly skvělým způsobem nabízet. Velké díky a poklona organizátorkám Janě Žáčkové, Veronice Chybové a Terce Slavíko-

vé. A taky necelým dvěma desítkám těch, kdo chtěli dát starým věcem novou šanci a pomohli tak zabránit zbytečné produkci odpadu.

V září se nám opět povedlo uspořádat **farmářský trh**. Snad si každý našel svoji dobrotu. Na trhu bylo ke koupi pečivo, maso, uzeniny, sýry, pepř, mošt, cider, zmrzlina, pomazánky, smetana, víno, burčák, maďarské speciality, exotické mango, kokos a ananas. Doufám, že se trh v roce 2021 podaří znovu a rozšíříme výběr o další produkty a suroviny. Tentokrát si velké poděkování zaslouží Alena Pírková, Naděžda Hudcová, Šárka Trávníčková, Alexandra Bulová a Kristýna Trávníčková za jejich ochotu, čas, nákup a prodej zboží na trhu.

Další akcí, která letos doslova „proběhla“, byla **Ochozská tretra**. Celkem se přihlásilo přes 100 závodníků, a to včetně dětí. Celkové výsledky a fotky zveřejníme opět na nástěnce u obchodu a na facebooku Ochozská tretra. O tuhle sportovní akci se organizačně zasloužili: AVZO Ochoz u Brna, obec Ochoz u Brna, Lesy ČR, TJ Ochoz u Brna. O občerstvení pro běžce a návštěvníky

se postarala Klárka Žáčková a Jan Útrata. Trasu pro dospělou kategorii označily a šipky namalovaly Eva Drochytková a Klárka Žáčková. Velký úkol měl Jiří Štěpánek, Hana Eliášková a Kristýna Kyněrová. Skvěle zajistili časomíru a nachystali se skauty trasy pro dětské kategorie. Hasiči z SDH Ochoz u Brna hlídali trať a běžce na trati. Opět byla na sedmikilometrové trase „občerstvovačka“, o kterou se postarali Jakub a Martina Hrabálkovi. Registrace závodníků, ceny a diplomy měly na starost Šárka Trávníčková, Kristýna Trávníčková a Monika Haluščáková. Pomocníky na trati a při chystání akce byli Leoš Trávníček, Vojtěch a Katka Gronichovi. Mluveným a vtipným slovem provázel Leoš Kmeřo. Letos byla potřeba i „záchrana“ jedné z dospělých závodnic, kterou pár metrů před cílem opustily síly. Potřebnou pomoc poskytli hasiči, Alena Pírková a Alexandra Bulová. **DĚKUJEME.**

PS: Radek „Drocha“ Drochytka slíbil, že příští rok poběží. Takže se můžeme těšit na jeho výkon a další ročník Ochozské tretry.

Všem účastníkům závodu gratulujeme a děkujeme za účast.

Závěrem ještě pár vět:

Možná se zdá, že těch díky je až příliš. Věřte, je to potřeba a nikdy jich nebude dost.

Bohužel se nám nepovedlo zorganizovat pár akcí, které jsme plánovali a měli v hlavách. Ale není všem dnům konec. Třeba to chce ještě čas a povedou se v příštím roce.

Na závěr nám dovolte ještě dva krátké vzkazy: Ochozská chaso, těšíme se na vás. Věřte, že ten příští rok to bude o to veselejší, protancujeme střevíce a vypijeme všechno do dna ☺.

Zahrádkáři, těšíme se na vás. Věřte, že v tom příštím roce to pokvěte a poroste k radosti vaší i naší a BURČÁK bude ☺.

Krásný podzim přeje

kulturní výbor

(foto Ochozská tretra: Petr Peca **Šváb**)

NAPÍNAVÝ SLÁMA-BLÁTO-FEST

Existuje něco mezi nebem a polem. Po letošním Slámafestu je to jasné. Pátý ročník byl totiž nadupaný napětím od března až do poslední minuty. Koronakrize: účast odříkající kapely, muzikanti v karanténě, náhradníci na poslední chvíli. Mokrý léto: podmáčené pole – nadějně suché dny – páteční průtrž. Popravdě, chtěli jsme to v pátek kvůli šílenému blátu a neradostným meteorologickým předpovědím vzdát.

Nevzdali jsme to však ani my, ani vy. Vše se obrátilo v ideální počasí, parádní bláto, woodstockovou atmosféru na celém poli – nejen u pódia, kde se střídali jedni skvělí umělci za druhými. Aby těch zázraků nebylo málo, tak letos jste, milí návštěvníci i milý dream-sláma-teame, zařídili rekordní výtěžek – čistý zisk: 43 126 Kč! Peníze jsou určeny na aktivity neziskové organizace Archa community. Ta z nich zaplatí mimo jiné i pronájem Divadla BARKA, které zase provozuje jiná neziskovka a které je po virovém jaru bez peněz. Takže to byla od vás, milí Ochozáci, pomoc dvojí.

Takže ještě velmi srdečně poděkování:

V první řadě je třeba ocenit obětavost rodin Hrabálků, Musilů a Košťálů, kteří se kromě ostatní práce, postarali o výrobu a prodej skvělého jídla a pití. Taky děkujeme všem jejich početným kamarádům, co jim v tom pomáhali – třeba Báře Kameníkové za hodiny u palačinek). Díky patří i Hluchoňovi

a Sucháčovi za jejich vlastní slámové špicové pivo. Všem lidem, co stavěli a hlavně bourali stany a zbavovali je bláta. Naším hasičům, kteří nám půjčili stany a obětavě dotáhli zvukaře zapadeného v bahně. Martinovi Behro, který se svou Sierrou 4x4 vozil kapely až k pódiu. Panu Miškovi za vstřícnost. Martině

Zichové za koláčky. Obci Ochoz u Brna za finanční, materiální i morální podporu. Našemu fotografovi Lukášovi Chvílovi za fotky a videozáznamy, Richardovi Boudovi za krásné reportážní fotky a fotky z dronu. Všem milým holkám, co se staraly o naše slámové děti, i těm, co vybírali peníze. Moderátorce Lad'ce

Blažkové a speciální poděkování Anetě Vidurové za pohádky, moderování, pochopení a tisíc dalších věcí.

Obrovský dík patří samozřejmě kape-lám, které všechny hrály zadarmo. Petr Škranc, Swingový Kvartet Bezrukého Frantíka, Aleš Procházka, Žalud'áci,

Olala swing, Yaya, Pan Miler, Pohledy, Poozers.

A v neposlední řadě děkujeme za trpělivost všem sousedům, i vy máte na slámovém zázraku lív podíl.

Michael Vidura

ZPRÁVY Z LESA, ZPRÁVY Z LESINKY

Letní tábory v ochozských lesích i na faře

Stalo se již tradicí, že naše letní pří-vesnické tábory na přelomu července a srpna pořádáme na ochozské faře. Jsme za to moc rádi a děkujeme, protože bez tak skvělého zázemí bychom letos:

- Neuspořádali první týden plný radosti z lesa. Jako skřítkové a lesní víly jsme objevovali tajemství stromů i rozkvetlých luk, z hlíny tvořili korálky a přívěsky a u potůčku probouzeli k životu lesní duchy a jiná kouzelná

stvoření. Naše šikovné ruce ušily pytlíček na bylinky a z nasbíraných bylinek vytvořily kouzelný bylinkový olejček na bolístky i komáří štípance. Nechybělo ani letní ovocné pečení a pro osvěžení na zahradě malý bazén! Celý společný týden nás provázely písničky a skřítek Bodláček.

- V druhém týdnu bychom se nepřenesli do krajů všech kon-tinentů s muzikou. Nezkusili bychom si hrát na didgeridoo, nevyřezali bychom si vlastní píšťalky, nenaučili bychom se několik nových písniček a neobjevili novou hru Na krále. Druhý tábor byl totiž zaměřený právě na muzicírování a cestování. Africké rytmy, australské křovácké nástroje, evropský folklor, indiánské písně... za pět dní do celého světa.

Třetí turnus byl tábor putovní. Děti se každý den vydaly za dobrodružstvím do jiných míst – třeba na přehradu, do Mariánského údolí, na farmu atd.

Těšíme se zase za rok! Protože prázdniny v lese, to je snad lepší než jakákoliv exotika.

(ata)

OKAMŽIK: KAPRADINKA OPĚT V AKCI

Barevný podzim láká k procházkám i malé děti a jejich maminky a tatínky. Skvělým průvodcem je skřítek Kapradinka. Středeční setkávání se setvalo s velkým ohlasem, je nás snad historicky největší počet, zájem se zvyšuje i mezi Ochozáky. Navíc se přidávají i tatínkové – a za to jsme rádi.

(ata)

TIP DO LESA

Letos se urodily žaludy. Zkuste si zahrát žaludové pexeso. Nasbírejte podobně velké kloboučky. Vemte si do lesa voskovky různých barev (ideální je ale voskovky před malováním vnitřků kloboučku zahřát, proto se třeba hodí vzít i svíčku a zapalovač – vždy ale bezpečně!). Fungují i lihové fixy. Kloboučky pomalujte zespodu různými tvary v různých barvách. Pak už jen otočit stopkou nahoru a můžete hrát klasické pexeso. Případně lze kloboučky otočit rovnou, udělat si zásobu křížků a koleček a zahrát si piškvorky. Více inspirací pro podzimní procházky najdete na webu jdeteven.cz.

(ata)

SKAUT

ZE SKAUTSKÝCH ODDÍLŮ

Skauské léto

Naše léto bylo dynamické. Hlavně a především jsme se vypořádávali s on-line schůzováním a později s přechodem zpět ke klasickým schůzkám. Do toho jsme chystali tábor, i když jsme nevěděli, zda se bude moct uskutečnit či nikoliv. Nakonec se snaha vyplatila, jelikož přišel pokyn, že tábory jsou povoleny. S tímhle radostným souhlasem ale také přišla záplava hygienických nařízení. Některé z nich samozřejmě a logické, jiné natolik nesmyslné a nedomyšlené, že nad nimi zůstával rozum stát. Je to dobře vidět na příkladu přípravy jídla. To

mohli připravovat jen vedoucí s potravinářským průkazem. Na jednu stranu je to samozřejmé, ale na druhou stranu to neumožňuje, aby si účastník tábora pod 15 let a bez daného průkazu namazal chleba s marmeládou. Proto si všichni vedoucí museli zařídit potravinářský průkaz a ráno, odpoledne, a večer nastoupili na značky do kuchyně a začali mazat. Což o to, že riziko přenosu nějakého toho viru je nespíš mnohem vyšší, než kdyby si každý svůj chleba namazal sám, na to už nařízení nehledě. A naše oblíbené snídaně formou švédských stolů – namaž si sám, co ti chutná – padly. Na další podobné příklady se

můžete zeptat vedoucích, rozepisovat je by nemělo smysl.

Ale tím výčet negativních stránek tábora končí, snad jen bláto bychom ještě mohli vzpomenout. Žádná nákaza se na táboře neobjevila, ba dokonce ani žádné horší zranění. Zato zážitků jsme za čtrnáct dní nasbírali habaděj, ani se nám nechtělo odjíždět. Tábořem nás provázela léta osvědčený příběh Harryho Pottera. Speciální péči jsme při přípravách věnovali adaptaci dvou a půl tisícistránkové série knih do osmnácti scének a etapových her tak, abychom dokázali vyprávět kouzelný příběh ze

školy čar a kouzel v Bradavicích i dětem, které Harryho příliš dobře neznají. Speciální péči jsme věnovali výrobě rekvizit – čarodějnických hábitů, ale především kouzelnických hůlek. Ty nám na 3D tiskárně vytiskl Tonda, alias Školník, kterému znovu velice děkujeme! Hůlky jsme následně barvili a nutno podotknout, že vypadají k světu. Ve výsledku měla každá kouzelná postava svoji originální hůlku dle filmové předlohy. Ale ani děti nezůstaly s hůlkami pozadu a na táboře si vyrobily hůlku z dřevěné lafky dle vlastního návrhu. Nakonec dřevěné hůlky dětí byly o poznání bytelnější než ty od vedoucích, které vyžadovaly časté slepování. Pro představu: hůlka lorda Voldemorta se zlomila dvakrát, poprvé během scénky jeho znovuzrození. Pán zla si svoji hůlku bohužel položil až příliš blízko barelu, ze kterého vystupuje, a hůlku si přišlápl. Harryho Potter si hůlku zlomil třikrát. Z toho dvakrát při souboji s lordem Voldemortem (na fotce z tábora si možná všimnete, že ji z toho důvodu drží uprostřed, protože právě tam se hůlka zlomila). Příště zvolíme jiný materiál, ale i přesto nám budou hůlky nadále sloužit jako propracovaná připomínka tábora, stejně tak jako kravata z Bradavic a nový oddílový zpěvník.

Nicméně, jak rodičům samotné děti jistě povyprávěly, až na trochu bahna

letošní tábor neměl chybu a už v průběhu se zapsal jako jeden z nejlepších ročníků posledních let. Možná právě díky vlídné a kamarádské atmosféře, která pramenila nejspíše i z vděku, že vůbec můžeme v této zvláštní době tábořit. Hygienická opatření byla sice všudypřítomná, ale o to víc jsme ocenili, že můžeme žít čtrnáct dní bez signálu, a tím pádem i bez statistik nakažených a neustále se měnících nařízení. Klid v přírodě nic nenahradí.

Nesmírné díky proto patří vedoucím, kuchařkám, oldskautům a všem dalším ochotným pomocníkům. Ale také dětem a rodičům, že nám důvěřují natolik, aby je s námi pustili na dlouhé dva týdny (což může být pro mnohé děti nejdelší doba bez rodičů) mimo civilizaci. Děkujeme, že jste u toho byli! Díky vám tábor nejenom proběhl, ale proběhl výtečně, ať už pršelo, brodili jsme se bahnem, nebo pralo slunce. Bylo to nezapomenutelné.

Skautská Třicítka

A co dál? Na konci léta, 29. srpna, jsme oslavili pro nás významné výročí, a to 30 let od založení skautingu v Ochozi. Uspořádali jsme proto pro veřejnost skautský den.

Sobotní odpoledne, kdy se akce konala, začalo náborovou schůzkou. Letos jsme přijali celkem 10 nováčků, což je nemalý počet a zájem o skauting v Ochozi nás velice těší. Ovšem kapacity vedoucích jsou omezené a současný stav cca 70 dětí na 15 aktivních vedoucích je naprosto hranič-

ní. Příští rok proto nechť zájemci počítají s poradcem.

Zpět k programu. Následně jsme pro děti i rodiče měli připravené různorodé hry a aktivity, z nichž musíme vyzdvihnout například únikovou hru, ve které bylo cílem po rozluštění zašifrované zprávy najít kliku od dveří a uniknout z místnosti. Dále byla velmi zajímavá chemická show, výroba turbánků, výuka šifrování, workshop o bezpečnosti na internetu anebo již tradiční střelení z luku a vzduchovky. Výročí 30 let od založení skautingu v Ochozi jsme si připomněli společně se zakládajícími členy, jako jsou Lenka Kabátová (dříve Petlachová), Kamil Beránek, Petr Nečas, Jarek Chyba, anebo Alena Tomášová. Jejich povídání nám tak přiblížilo porevoluční dobu, kdy se na jaře roku 1990 potkala skupina holek pod vedením Lenky Petlachové se skupinou kluků pod vedením Jiřího Ševčíka ve starém lomu. Z jejich vyprávění víme, že to bylo asi nějak takto: Jé ahoj, co tu děláte kluci? No my jsme jako skauti. Jo, my jsme taky jakože skauti. Tak to je super. Mohli bychom založit společný oddíl! Poté oslovili Kamila Beránka jakožto již zkušeného mladého muže, aby je vedl a domluvili se, že jejich nově vznikající družiny začlení pod znovuoobnovený skauting. Zbytek oddílové historie si můžete přečíst na stránkách www.skautochoz.cz pod záložkou Šošoni – Historie oddílu.

foto: Richard Bouda

Tricet let je krásný věk a je vhodné připomenout, že český skauting nyní funguje nejdéle od svého založení bez přerušení. Junák byl totiž zakázán v minulém století hned třikrát, poprvé nacisty a dvakrát komunisty. Skauting totiž ze své podstaty vylučuje jakoukoliv formu totality a totalita vylučuje kohokoliv, kdo přirozeně tíhne k demokracii a ke svobodě.

Po historickém okénku následovala velká večerní akce, během které si týmy vybraly své zástupce, kteří soutěžili v roztočivých disciplínách, jako například vymotávání rule toaletního papíru na čas. Ve večerních hodinách se farní zahradou rozezněly rock'n'rollové hity v podání kapely Něco si Přej a tráva se změnila na taneční parket. Kapela se stihla sbalit jen tak tak, než přišel silný déšť. Místo u ohně jsme si pak upekli špekáčky v troubě a zazpívali a zahráli na kytary v klubovně, ale i tak nám bylo dobře. Díky všem, kteří se na akci podíleli, ale zejména divadelníkům za půjčení parketu, obci za půjčení stanů, oldskautům za nachystání a přípravu grilu. Zkrátka, Tricítka byla kouzelná. Hledáčkem foťáku Richarda Boudy si ji můžete připomenout. Za

foto: Richard Bouda

skvělé fotky tak Richardovi moc děkuji-me! Tak zase za pět let...?

Do dalšího školního roku si přejeme o něco více jistoty ohledně nařízení a celkové situace s nálezou než v předchozích měsících. Ale i ty ukázaly, že skautovat se dá online. V nejhorším případě to opět zkusíme, ale věříme, že

už se budeme skautovat osobně, nebo jak se uchytilo, off-line, a přes internet se jen domlouvat.

Přeje příjemný zbytek babího léta a úspěšný start nového školního roku!

Jan **Hrazdára – Žanek**
Vůdce 3. oddílu Šošoni Ochoz

Z OCHOZSKÉ FARNOSTI

Zamyšlení svatováclavské

Odpusťte, že začnu vánočně. Koneckonců zbývá nám do Vánoc ještě bezmála čtvrt roku, od svátku sv. Václava přesně osmaosmdesát dní. Ale s oním svátkem Vánoce přece jenom trochu souvisejí.

Může za to jedna anglická koleda, která překvapivě zpívá o „Dobrému králi Václavovi“, tedy našem světcu a patronovi ochozského kostela.

Ve stručnosti: popisuje příběh sv. Václava, který na Sv. Štěpána vidí z okna jakéhosi chud'asa, kterak sbírá dříví na otop. Světec se rozhodne tohoto ubožáka obdarovat a spolu se svým služebníkem se za chudákem vydá s nákladem jídla a pití i palivového dříví. Služebník cestou ztrácí síly ve sněhu a mraze, až mu Václav poradí, aby kladl nohy do jeho stop; alespoň se nebude bořit do závějí. A páže skutečně kráčelo ve stopách svého knížete – a nejenže se nebořilo do sněhu, ale dokonce ve světcových stopách namísto mrazu cítilo posilující teplo.

„A tak vězte, křesťané, že ten, kdo umí obdarovat chudého, sám dojde

obdarování,“ končí tato půvabná píseň. A dost možná nám představuje sv. Václava jako následovníhodný vzor právě pro naši dobu. Václav zde vystupuje jako panovník, který se stará o své poddané, i o ty nejposlednější z posledních a nejpotřebnější z potřebných. Není mu lhostejné lidské utrpení a lidská bída a sám jde příkladem.

Různí panovníci nám od doby sv. Václava vládli a vládou, ať již z Boží milosti či z Božího dopuštění. Někteří z nich byli takoví, že bychom bez zahanbení kráčeli v jejich stopách podobně jako za svatým Václavem, někteří byli či jsou – nu, řekněme jiného ražení. Za některé se možná i stydíme. Někteří místo se láskou vládnou strachem či usilují získat moc tím, že strach nahánějí a poštvávají lidi proti sobě, ba i proti těm nejpotřebnějším prosebníkům.

Můžeme mluvit o odkazu sv. Václava, můžeme se k němu hlásit. Co to ale znamená?

Sv. Václav je patronem nikoli národním, nýbrž zemským. Obraceli se k němu obyvatelé našich zemí, ať už mluvili

slovanským či germánským jazykem. Hlásit se k odkazu sv. Václava tedy znamená hlásit se ke snahám o smíření mezi potomky obyvatel obou zemských jazyků.

Svatý Václav nikým nepohrdal a nikdy proti nikomu druhé nepoštvával. Hlásit se k odkazu sv. Václava tedy znamená varovat se pohrdání lidmi jiného jazyka, vyznání, kultury a původu; znamená to dokonce nevyhýbat se konkrétní pomoci těmto lidem, byť tím riskujeme odmítání, opovržení a nenávisť.

A především: svatý Václav účinnou pomoc potřebným skutečně uváděl do reality. Hlásit se k odkazu sv. Václava tedy znamená osobní angažovanost v boji proti chudobě, bezdomovectví, rasismu, sociálnímu vyloučení – ba i proti byznysu s chudobou.

Zkrátka a dobře: hlásit se k odkazu sv. Václava znamená být veskrze a bytostně lidským.

Zdeněk **Drška**
duchovní správce ochozské farnosti

ZPRÁVA O STAVU OCHOZSKÉHO FOTBALU

Po delší odmlce vám opět předkládáme řádky o tom, co se děje na našem hřišti, co se nám povedlo a co nás čeká. Máme za sebou prapodivnou jarní část soutěží. Díky strašáku s názvem „koronavirus“ byly vlastně celé jarní části soutěží zrušeny a veškeré výsledky anulovány. Stopku dostal i námi pořádaný 5-ti kolový žákovský turnaj „Ochozská kopačka“ po čtvrtém kole, těsně před jeho vyvrcholením plánovaném na našem domácím hřišti koncem března. Kvůli koronaviru jsme byli nuceni zrušit i tradiční červnové turnaje žáků a netrpělivě jsme čekali, co se bude dít dál. Ale abychom si jenom nestěžovali, tady i rychlý výčet toho, co se povedlo. Po uvolnění nejprísnejších opatření se nám podařilo v provizoriu žákovský turnaj dohrát a částečně i vyhodnotit. Bohužel naši kluci díky neúčasti jednoho z týmů přišli o možnost se porvat o celkové třetí místo, ale opět se podařilo alespoň takto dopsat další kapitolu fotbalové historie v Ochozi. Díky všem, kteří se přičinili.

Rovněž, i když jsme tomu zprvu nevěřili, se nám podařilo narychlo uspořádat Dětský den. I zde patří poděkování všem, kteří pomohli. Ať už vedení obce, ochozským spolkům (Skauti, hasiči, divadelníci a další), ale i jednotlivcům. Bez jejich obětavé a mnohdy nezištné pomoci by to nešlo. I Letní noc, opět domlouvaná na poslední chvíli, se podle ohlasů povedla.

V době vzniku tohoto článku byly za námi i dva turnusy příměstských táborů, dalšího z dobrých nápadů týmu ochozských trenérů. Jejich organizace a zajištění všeho potřebného rozhodně nebyly ničím jednoduchým a tak smekám klo-

bouk, velký dík hlavně Danu Šnajdrovi. V této chvíli jsme všichni trenéři se svými svěřenci na soustředěních, letos opět odjely tři skupiny, dvě jako loni na jih Moravy, třetí do Jedovnic. O tom, jak se nám dařilo, se dočtete dále.

A teď krátce k tomu, co nás čeká. Do podzimní části soutěže jsme přihlašovali 6 týmů v pěti kategoriích. Mimo elitního Áčka máme starší a mladší žáky a obě přípravy, kde dokonce díky nástupu silnějšího ročníku máme u starších přípravek týmy „A“ a „B“. Prostě hráčů a hráček je tolik, že muselo dojít k rovnoměrnému rozdělení, aby si děti dostatečně zahrály, a to je povzbudivé. Už teď se těším na vzájemnou bitvu obou mužstev, kde je jasné jediné, vyhraje Ochoz ☺. O to náročnější bude sezóna pro jejich realizační tým. Velkou radost mám z toho, že se náš trenérský tým rozrostl o nové tváře, Aleše Smrčku a Petera Helenčíka, kteří se ujali našich nejmladších. Hodně úspěchů trenéři.

Také u našich mužů došlo k několika změnám. V první řadě jde o návrat hlavního trenéra, Zdeňka Jareše, kterému tímto děkujeme a přejeme pevné nervy. Na soupisce se nám objevilo několik nových jmen. Těší mě, že jde o návraty místních kluků, a přejí, ať jim to střílí. Tým se omladil, a myslím si, že to bude s postupem času znát. Další podstatnou změnou je to, že se nám pro letošní sezónu podařilo „umístit“ většinu domácích zápasů našich starších žáků před ostré mače našich mužů. Přijďte se sami přesvědčit, jaký je to rozdíl. Starší žáci mají prakticky stejná pravidla jako muži s výjimkou hokejového střídání. Takže tu jsou ofsajdy a hra

v 11 na celém hřišti. Pro kluky by bylo skvělé zažít pořádnou podporu diváků. Samozřejmě bude otevřeno i občerstvení. Totéž platí pro utkání mladších žáků nebo přípravek, kde jsme se opět snažili o spojení co nejvíce domácích zápasů do jednoho dne, aby to na hřišti žilo. Podrobnosti o datech a časech jednotlivých utkání naleznete na obvyklých plochách, nebo na FB či webu klubu, případně i obce. Budeme se na vás na hřišti těšit.

Za výbor fotbalového klubu a trenéry

Mirek Ryšavý

Fotbalová příprava hrála i se Zbrojovkou

I věková kategorie přípravek (děti 7-11 let) bojovala na jaře proti hygienickým opatřením sportem a hned, jak to bylo možné, jsme začali trénovat. Zrušenou oficiální část fotbalové sezóny jsme nahradili účastí na turnajích AntiCovid, kde jsme hráli v kategorii starší příprava U11 i mladší příprava U9. Na těchto turnajích jsme se potkávali s mužstvy z Blanenska (FK Blansko, SK Jedovnice, AC Lelekovice, SK Doubravice, TJ Bukovinka, Sokol Olomučany, Olympia Ráječko) a kategorií mladší přípravy doplnilo i mužstvo Zbrojovky Brno a na některé turnaje i Sigmy Olomouc. Myslím, že jsme za sebou zanechali dobrý dojem a týmům z Blanenska ukázali, že se v Ochozi mládežnickému fotbalu věnujeme. Mladší příprava dokonce vyhrála svoji skupinu základní části, a tak se mohla těšit na utkání se Zbrojovkou ve finálovém turnaji. Se Zbrojovkou jsme nakonec prohráli a skončili

Turnaj AntiCovid starší příprava

Turnaj AntiCovid starší příprava

Turnaj AntiCovid mladší příprava

celkově až třetí, ale zkušeností a zážitků jsme si odvezli plno. Starší příprava se v základní části neprobojovala do silnější skupiny finálového turnaje, za to ale slabší skupinu finálového turnaje celkově vyhrála, a tak jsme dovezli poháry z obou věkových kategorií přípravek.

Přípravu na podzimní fotbalovou část (která zatím běží bez hygienických omezení) jsme zahájili v srpnu formou příměstských fotbalových táborů.

Fotbalové soustředění přípravy v Němčičkách

Fotbalový příměstský tábor 1. týden

Fotbalový příměstský tábor 2. týden

Fotbalové tábory letos byly dva týdny po sobě a jsou záměrně organizovány v polovině srpna, aby těm dětem, které se nemohou dočkat, zkrátily čekání na fotbal, na sport a kamarády. Na příměstských táborech bylo letos 48 dětí ve věku od 6 do 14 let. Kromě dětí z Ochoze se účastnily také děti z Kanic, Březiny, Bukovinky, Babic, Řícmanic a Líšně. Na příměstské tábory děti přicházejí ráno v 8.00 a odpoledne do 16.00 si je rodiče vyzvedávají. Mezitím děti zvládnou každý den dva fotbalové tréninky a spoustu her a zábavy. Chtěl bych touto cestou poděkovat všem, kdo nám s přípravou fotbalových táborů pomohli, a hlavně vedoucím, o kterých děti plní zážitků mluví nejvíce. Na příměstské tábory navazovala fotbalová soustředění všech našich mládežnických kategorií – příprava, mladší žáci a starší žáci.

Fotbalové soustředění je i s ubytováním a kategorií přípravy strávila poslední práz-

ninový týden v Němčičkách u Břeclavi. Společným pobytem na soustředění se kromě trénování také tmelí dětský kolektiv, a i trenéři poznají, jak se děti chovají mimo hřiště. V Němčičkách je k dispozici i velký plavecký bazén, a tak jsme každý den trávili i plaváním a zábavou v bazénu. Poslední prázdninový víkend už rodiče připravují věci do školy, ale dětem začalo první kolo soutěžních fotbalových zápasů. V kategorii přípravek jsme přihlásili mladší přípravku, a protože ve starší přípravce máme 23 dětí a hraje se 5+1, tak jsme přihlásili dvě mužstva – starší příprava A a starší příprava B. V době psaní tohoto článku máme za sebou dvě soutěžní kola a mladší příprava oba zápasy vyhrála, starší příprava A má také dvě vítězství a starší příprava B má jednu remízu a jedno vítězství. Výsledky zápasů se dají sledovat na internetu, ale my budeme rádi, pokud se na děti v dresech Ochoz u Brna přijdete podívat a podpoříte je přímo na fotbalovém hřišti.

Daniel Šnajdr
trenér starší přípravy

Přítluky na kolech i v kopačkách

Rok se s rokem sešel a tým našich starších žáků spolu s realizačním opěť zavítal na soustředění do malebné jihomoravské vísky pod Pálavou. Stejně

jako loni čekala na kluky cyklistická etapa Ochoz – Přitluky, která se tentokrát konečně obešla bez defektů, a celý peloton zdárně dorazil do místa soustředění.

Přivítalo nás krásné počasí, skvěle připravené hřiště i nádherné ubytování. Zkrátka ideální podmínky pro soustředění. Díky manželům Hlouškovým bylo opět postaráno o zázemí a stravu celého týmu. Plán byl jasný: zjistit stav připravenosti, pilovat dovednosti

a souhru. Jako obvykle jsme do programu zahrnuli i přátelská utkání s okolními týmy. Samozřejmě zbyl čas i na odpočinek, relax, koupání a rybařinu, které postupem času propadla většina kluků. Na všech byla na hřišti vidět snaha se zlepšit a dosáhnout co nejlepších výsledků. Velký dík patří místnímu fotbalovému oddílu za poskytnutí zázemí kabin a hustou travičku pro tréninky i jeden z našich přáteláků. Škoda jen, že výběr Lednice byl v tomto případě nad naše síly. O to více nás potěšilo druhé

přátelské utkání s týmem Brumovic, kde si naši kluci vedli o poznání lépe a i po roce zopakovali vítězství. Fotografie z našeho soustředění naleznete na 3. straně obálky.

Budeme tedy doufat, že i v soutěži obstojíme a sehraje vyrovnaná utkání.

Mirek **Ryšavý** & Libor **Mikulica**
trenéři starších žáků

ZAHRÁDKÁŘI A LETOŠNÍ (NE)CESTOVÁNÍ

Letošní cestování se zahrádkáři nám bohužel překazil covid-19. Nemohli jsme proto navštívit žádnou z našich oblíbených výstav, kam se každý rok vydáváme.

Protože nám společný výlet opravdu chyběl, vypravili jsme se alespoň „za humna“, do kraje hanáckého. Čekala nás návštěva malé obce Čechy pod Kosířem.

Panství téměř dvě stě let patřilo portugalskému šlechtickému rodu Sylva-Taroucca, právě oni dali vybudovat zdejší empírový zámek, který nenabízí jen prohlídky a výstavy, ale i kavárnu, rekonstruovanou prosklenou oranžerii a rozsáhlý krajinařský park s řadou drobných romantických staveb. Zámek Čechy pod Kosířem je obklopený jedním z nejceněnějších zámeckých parků v ČR, jenž získal ocenění Památka roku 2019. Nejslavnějším zámeckým hostem byl Josef Mánes, který učil malovat i některé tehdejší obyvatele zámku. V prostorách zámku je proto možné shlédnout mnohé malířovy obrazy.

Zámeckým parkem a jeho okolím se vine naučná stezka, která vás dovede až na vrchol Velkého Kosíře. Jeho přezdívkou

„hanácký Mont Blanc“ je samozřejmě nadsázkou, ale v rovinaté krajině se kopec opravdu vyjímá jako výrazná dominanta. V areálu zámku se nachází expozice Zdeňka a Jana Svěrákových zaměřená na jejich společná díla, např. na filmy Obecná škola, Kolja, Tmavomodrý svět, Vratné lahve, Kuky se vrací atd. Jsou zde vystaveny kostýmy a kulisy, scénáře nebo psací stroj Zdeňka Svěráka, na kterém napsal většinu ze svých slavných her.

Kromě zámku jsme navštívili i největší Muzeum historických kočárů, které se detailně věnuje historii kočárů, jejich doplňkům a restaurování. Ve sbírkách najdete kočár arcibiskupský, smuteční, ale také galerii dokumentů, tiskovin a plánů. Expozici vytvořil restaurátor Václav Obr, který se restaurování a opravě kočárů věnuje už 15 let. Měli jsme to štěstí, že právě on nás touto sbírkou provázel. Unikátní sbírka čítá na 38 kočárů z let 1750 až 1920. Kočáry pocházejí z Čech i zahraničí, kde většinou ležely zapomenuty ve stodolách a na statcích. Kromě kočárů, mezi kterými nechybí takové skvosty jako arcibiskupský, který účinkoval ve filmu o císařovně Sissi, jsou zde k vidění i různé sáně a sáňky a spousta kočárových doplňků. Nejvzácnějším exponátem muzea je kočár Zlatá karosa vyrobený ve Francii v roce 1750. Sběrka rovněž zahrnuje smuteční vozy.

Někteří z nás ještě navštívili Hasičské muzeum v Čechách pod Kosířem, které

charakterizuje vývoj hasičské techniky v nejstarší továrně v tehdejší Rakousku Uhersku, založené v r. 1820. Vystavené exponáty ukazují vývoj hasičské techniky od výroby těch nejjednodušších, ručně poháněných strojů, přes stroje poháněné koňmi (právě jedna z takovýchto stříkaček po opuštění výrobní haly hasila v roce 1881 Národní divadlo v Praze). O dobré kvalitě stříkaček firmy Smekal svědčí i skutečnost, že byly žádané nejen v zemích celé Evropy, ale i v Egyptě a Číně. Přímou na vystavených unikátních hasičských strojích je vidět zručnost lidí této obce a okolí, a také práce dnes již zaniklých řemesel, jakými byly mosazník, mědikovec, pilníkář, kolář, řemenář, helmař, kotlář, provazník, slaměnkář, košíkář, tkadlec hadic atp.

Při zpáteční cestě jsme ještě měli předem objednanou návštěvu kozí farmy v obci Šošůvka. Provozuje ji od roku 1990 rodina Sedláková. V současné době na farmě chovají na 120 koz, z toho 70 je dojných.

Sýr se vyrábí ze stoprocentního kozího mléka, při jeho zpracování jsou použity ušlechtilé kvasné kultury a syřidla. Sýr se připravuje také s různými příchutěmi –

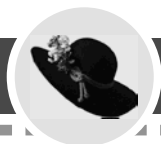

s ořechy, mandlemi, česnekem a zeleným pepřem, v sezóně jsou velice oblíbené sýry se zelenými bylinkami. Farma kromě sýra vyrábí ještě i kozi brynz a kozi tvaroh. Dveře na farmě jsou otevřeny pro každého návštěvníka Moravského krasu.

Domů jsme se vraceli spokojení a bohatší o poznání tohoto malého kousku naší

vlasti. V současné době je již zřejmé, že se neuskuteční ani naše tradiční výstava ovoce, zeleniny a rukodělných prací. Pevně věříme, milí přátelé, že se situace uklidní a zase se s vámi potkáme na výletě, plese, výstavě nebo při podobných příležitostech.

Jana Janková

ROK 2020 OČIMA OCHOZSKÉ CHASY

Začátkem roku nic nenasvědčovalo tomu, že by se mělo v letošním roce něco dít jinak. Ještě na konci února jsem na výroční schůzi v Sivcích hovořil o plánovaných akcích roku 2020. Krojová sezóna měla být odstartována Velikonočním pondělím, kterého se mnozí z nás měli účastnit v našich ochozských krojích.

Týden předem, 9. dubna, jsme se ale dozvěděli, že se letošní koledování nařízením vlády ruší. Dokonce nebylo ani doporučeno odjíždět na chaty a chalupy. Vypadalo to opravdu vážně, ale pevně jsem věřil, že se situace v následujících měsících uklidní.

A opravdu, začátkem července se v důsledku rozvolnění opatření mohly opět konat venkovní akce s účastí stovek lidí, tedy i folklórní festival Brněnsko tančí a zpívá, na kterém jsme měli vystupovat.

Těsně před tímto rozvolněním se ale bohužel organizátoři rozhodli festival posunout na podzim, a to tak nešťastně, že se nám termín překrýval s naším hodovým týdnem. Naši účast jsme tedy museli odvolat.

Zároveň ale bylo rozvolnění restrikcí impulzem pro zahájení nácíků na naše tradiční Svatováclavské hody. K nácíků jsme docházeli v počtu 30 dospělých a neuvěřitelných 52 dětí! Scházeli jsme se o to intenzivněji, oč později jsme začali.

Začátek září však přinesl změny, které měly být jen předzvěstí dalšího nepříznivého vývoje. V té době jsme to však nemohli tušit.

Prvním nařízením vlády, které nás významně ovlivnilo, bylo omezení vnitřních akcí, přičemž bylo nutné dodržet ochranu úst při počtu nad sto osob. Vzhledem k této skutečnosti jsme svolali krizovou radu, na které jsme se po dlouhé diskuzi dohodli, že letošní hody uděláme celé venku. Že půjdeme do rizika nepříznivého počasí a hody přes to všechno uspořádáme! Pro tyto účely se nám dokonce podařilo domluvit stany, abychom byli schopni zakrýt celý areál včetně parketu, a také snad všechny plynové ohřívače z Brna a okolí.

Situace se však zhoršovala ze dne na den a vláda stále častěji zmiňovala také možná omezení hromadných akcí.

Čtrnáct dní před konáním samotných hodů jsme tak stáli před vážným rozhodnutím. Tolik jsme si přáli, aby to za nás rozhodla vláda, ale to se bohužel nestalo. Za stavu, kdy se na venkovních akcích mohly scházet až dva tisíce lidí a kdy se ve všech okolních obcích hody konaly, jsme rozhodovali, jestli sami událost, která se má konat „až“ za čtrnáct dnů, zrušíme nebo ne.

Názory se různily, ale po zvážení všech ekonomických a zdravotních rizik jsme se nakonec s těžkým srdcem shodli, že letošní hody zrušíme. Je to tak letos v historii ochozské chasy poprvé, kdy se hody nekonaly.

Nakonec vláda nařídila, tři dny před konáním akce, povinné roušky na venkovních akcích s účastí nad sto osob a povinností mít pro všechny zúčastněné místo k sezení. Hody bychom tak museli stejně zrušit, jen s rozdílem desítek tisíc korun, které bychom v tom měli navíc nevratně vloženy.

Ačkoliv by se mohlo zdát, že byl letošní rok jedním velkým krachem, není tomu tak. Je třeba zmínit i pozitiva. Například to, že je o hody stále takový zájem, a to především mezi mladými lidmi. Osobně toto považuji za určující prvek zdravé a fungující chasy.

Rozhodně je pozitivní také přetrvávající podpora všech našich spoluobčanů, kteří by nás i v letošním roce opět podpořili. A koneckonců i pro nás byly nácíky a zkoušky nejen drilem a povinnostmi, ale také příjemným stráveným časem mezi kamarády.

A myslím, že je také dobré si uvědomit, že hody nejsou samozřejmostí, ale že je to jisté privilegium, stejně jako jít v kroji nebo se dokonce postavit do čela celého průvodu.

Přeji všem mnoho sil, pevné zdraví a budeme se těšit na shledání v příštím roce s ještě větší parádou.

Roman Břenek,
předseda chasy

VOLEJBALISTKY Z OCHOZE V BRNĚNSKÉM TÝMU BODUJÍ

Jste rodiče a hledáte pro svou dceru kolektivní míčové sporty? Pak máte v Ochozi dvě možnosti. Buď hrát fotbal s kluky, nebo hledat dál v okolí. Pokud zvolíte druhou možnost, určitě narazíte na volejbalový klub v nedaleké Líšni.

TJ Junior Brno, z.s. je dobrovolným sdružením občanů provozujících tělovýchovu a sport, zejména mládeže. V současné době je tento záměr naplňován oddílem dívčího volejbalu trénujícím v Brně-Líšni na ZŠ Novolíšeňská a Holzova, v létě na kurtech SK Židenice a v Lužánkách. Družstva jsou tvořena z hráček nejen z Líšně, ale z celého Brna a okolí. Dále je TJ Junior Brno, z.s. členem Brněnského tělovýchovného sdružení (BTS; www.BTS.cz) a tím i členem ČUS.

Náš klub velmi úzce spolupracuje se ZŠ Novolíšeňská, kam také velmi často míří děti po skončení pátého, posledního ročníku na základní škole v Ochozi u Brna. Vedení školy nám pomáhá, jak jen to je možné, nicméně dvě tělocvičny standardních „školních“ rozměrů jsou pro soutěže kadetek a juniorek již malé a velikostí nedostačující. Starší kategorie proto hrají ve velké tělocvičně na ZŠ Holzova. Ovšem s rostoucím zájmem všech pohybových nadšenců o vnitřní sportovní prostory, neustále bojujeme o volné termíny.

Náš oddíl TJ Junior Brno zastupují družstva v oficiálních soutěžích na-

Kvalifikace kadetek, 2. místo

příč všemi dívčími kategoriemi. Od přípravek, žákyň, kadetek, juniorek až po ženy. Družstva hrají nejen krajské soutěže pod hlavičkou Jihomoravského volejbalového svazu (JmKVS), ale i celorepublikové soutěže organizované Českým volejbalovým svazem (ČVS). V soutěžích se pravidelně setkáváme i s týmy extraligových klubů, jako je VK Královo Pole, Šelmy Brno, VK Přerov, Olymp Praha, VK Prostějov, VK Olomouc, Dukla Liberec a dalšími. Děvčata za turnaji procestují nejen celý Jihomoravský kraj, ale i celou republiku.

Klubem TJ Junior již prošlo za posledních pár let jedenáct děvčat z naší obce. Velmi nás těší, že některé naše odchovankyně a děvčata z Ochoze se dostaly i do extraligových juniorských i ženských kategorií a hrály nebo ještě i hrají v brněnských klubech VK Královo Pole nebo v Šelmách Brno. Těší nás, že si již některé mohly vychutnat pocit zisku titulu volejbalového mistra České republiky v juniorských kategoriích.

Momentálně je v našem klubu šest aktivně hrajících Ochozaček, vůbec si nevedou špatně. V kategorii starších žákyň jsme v uplynulé sezóně obsadily v krajské soutěži z 24 družstev 3. místo. Stejně hráčky hrály i kategorii kadetek, kde ve stejné soutěži skončily na krásném 2. místě. V populárním Českém poháru jsme z celkových 84 družstev z celé republiky skončily na konečném 21. místě a úspěšnou sezónu jsme zakončili vítězstvím v Poháru Jihomoravského kraje, kde jsme za sebou nechali družstva VK Královo Pole, Volejbalu Vyškov, Lokomotivy Břeclav a dalších z celkem dvanácti družstev jižní Moravy.

Každopádně ať už povedete svoje děti k jakémukoliv pohybu, určitě je to správná cesta. Cím je nabídka a možností sportovních aktivit v nejbližším okolí širší, tím lépe.

Přípravný turnaj juniorek – žákyň a kadetek, 3. a 4.místo

Pavel **Gronich**

NAŠE AFRICKÁ ŠKOLA: JAK POMÁHÁME, JE DŮLEŽITÉ

Podpora ochozských občanů adoptované školy v africkém Malawi (africkaskola.cz) již pevně zapustila kořeny. Velké díky vám všem, kteří se na pomoci různými způsoby podílíte, především také vám dárcům, díky kterým sbírky ve ochozské farnosti za minulý rok představují úctyhodných 42 000 Kč. Velké díky zaznívá především od dalších 91 dětí v naší africké škole, protože právě tato částka jim umožnila zahnat při vyučování hlad. A tím se naučit základům vzdělání a získat naději na lepší budoucnost.

Dovolte mi začít citací zakladatele a výkonného ředitele našeho hnutí Mary's Meals (marysmeals.cz) Magnuse MacFarlane-Barrowa:

„Stále silněji mě zneklidňují některé formy pomoci, přijímané a často i zvenčí vnucované, které do jisté míry připravují příjemce o lidskou důstojnost a vědomí odpovědnosti a zároveň se nezajímají o to, co se bezprostředně poté bude dít dál. Humanitární pomoc, která zachraňuje jen v Malawi stovky tisíc životů a v níž i náš vlastní projekt Mary's Meals hraje podstatnou úlohu (podporujeme zde vzdělávání 1 mil. dětí), je pocho-pitelně potřebná. Jsem ale přesvědčen, že boj proti chudobě a hladu můžou vyhrát jedině sami obyvatelé Malawi, a ne dárci pomoci zvenčí, jakkoli je naše vytrvalá podpora pro místní nesmírně důležitá. A hlavní zbraní v tomto boji místních je vzdělání jejich nejmladší generace – generace naděje.“

Zapojení místní komunity

Program školního stravování v naší škole Namwiri začal stejně jako ve všech ostatních školách, kde jako hnutí působíme, důkladným jednáním zástupců pobočky Mary's Meals Malawi se starosty spádových vesnic, odkud děti do naší školy přicházejí. Cílem jednání je získat pevný závazek místní komunity, reprezentované tzv. školním stravovacím výborem, že je schopná zajistit a organizovat dobrovolnické skupiny, které se střídají ve škole a školní kuchyni a v podstatě zajišťují kompletní denní chod stravovacího programu. Mary's Meals se tedy aktivně nepodílí na rutinním provozu stravovacího programu, zastává roli spíše koordinační, poradenskou, školící a kontrolní.

Příprava instantní kaše

Třetím článkem dohody je lokální zpracovatelská firma úzce spolupracující s národní pobočkou Mary's Meals, která se zavazuje přednostně od místních drobných farmářů z těchto spádových vesnic vykupovat jejich úrodu, z které následně produkuje instantní kaši a uzavírá tímto kruh maximálního zapojení místní komunity do stravovacího programu.

Zpracovatelská firma také poskytuje zemědělské poradenství ve snaze o ekologické a šetrné hospodaření. Výstupem z továrny jsou 20 kg pytle s instantní směsí kaše, které firma dopravuje na místo předávky, odkud již dobrovolnické skupiny zajišťují donášku do školy.

Vaření a rozdávání kaše ve škole

Úkolem dobrovolnické skupiny je kompletně zajistit logistiku, přípravu a výdej kaše pro daný školní den. Vaření kaše začíná ráno již okolo 6 hodiny, kdy maminky rozdělávají ohně pod kotli, kde se vaří voda, do které se vsypává instantní kaše, která se vaří přibližně 2 hodiny. Kaše je hustá, proto se u míchání kaše maminky často střídají.

O první přestávce, mezi osmou a devátou ranní, nastává očekávaný okamžik rozdávání kaše dětem. Řadí se do fronty, nejdříve aby si umyli svůj hrnek (důraz na hygienu v tomto prašném prostředí) a následně ve druhé frontě jim maminky kuchařky nalijí kaši, kterou vychutnávají ve stínu stromů u školy. Následuje třetí fronta na umytí hrnku a pokračuje se ve výuce.

Dobrovolnické skupiny dále vedou evidenci skladu a vydaných porcí kaše, starají se o místní školní zahradu a údržbu kuchyně a sbírají dříví na vaření.

Každá škola má svoji kuchyni (přístřešek s několika velkými kotli na dřevo pro vaření kaše), kterou opět buduje místní komunita ve spolupráci s Mary's Meals. Podmínkou vstupu programu do školy je také existence zdroje vody. Počet porcí instantní kaše dodávaných do školy přesně odpovídá počtu zapsaných dětí.

Projekt školního stravování je tedy v naší škole plně v režii místních.

Role Mary's Meals

Naše charitní hnutí je dnes již globální a působí ve 18 cílových zemích, podporující vzdělávání 1,67 mil. dětí v nejchudších regionech. Smutnou statistikou a zároveň výzvou je, že dalších 65 mil. dětí do školy ještě zatím kvůli hladu a chudobě nemůže chodit.

Pobočka Mary's Meals v Malawi, pod kterou spadá i naše škola, má 80 zaměstnanců z řad místních obyvatel. Náplní jejich práce je většinou 2x týdně navštívit všechny školy, které mají na starosti (okolo 10 škol), porovnat počty zapsaných dětí ve škole se stavem skladu, monitorovat docházku dětí, vést tréninky a školení pro dobrovolnické skupiny a hlavně být všem ve škole nablízku a podporovat je. Na základě vývoje docházky ve škole se pak u zpracovatelské firmy objednávají dodávky instantní kaše.

Ale nejpřirozenějším způsobem jak mít dohled nad chodem programu jsou přece maminky-kuchařky místních školních dětí, které by byly první, hlasité a důrazné v situaci, pokud by jejich vlastní děti ve školní lavici neměly co jíst, protože by nebylo z čeho kaši uvařit.

Naše finanční dary

Z našich sbírek ve farnosti zasíláme dary na sbírkový účet české pobočky Mary's Meals. Uvedením variabilního symbolu (520180520) alokujeme tyto prostředky přímo pro financování programu stravování v naší škole (africkaskola.cz). Zjednodušeně lze říci, že peníze ze sbírek jsou použity pro nákup plodin od místních farmářů, výrobu a částečnou distribuci instantní kaše.

Cena jedné porce kaše je 2,34 Kč, roční podpora jednoho žáka představuje 459 Kč. Všechny naše dary jsou použity přímo na stravovací program v naší škole. Chod české pobočky Mary's Meals je hrazen minimálně do roku 2022 ze speciálního sponzorského daru.

Všichni společně konáme jen malé skutky lásky

Ti nejzkušenější z naší globální rodiny Mary's Meals často zdůrazňují, že to, jak pomáháme, s pokorou, úctou, respektem a empatií, je důležitější, než pomoc samotná. A také, že ti, kteří momentálně potřebují naši pomoc, nejsou jen "problémem", který z nadřazené pozice bohatších a mocnějších jsme ochotni vyřešit, ale spolupracovníky na společném díle. A také je nutno se zbavit představy, že pomůžeme všem a nejlépe ještě dnes.

Proto se nerozdělujeme se na ty aktivní, co pomáhají, a ty pasivní, kteří pomoc jen přijímají. My všichni, ať už v Ochozi nebo v Malawi, jsme jen těmi, kteří konají malé skutky lásky, které však mohou změnit svět, a toužebně vyhlízející okamžik, kdy místní komunita okolo naší školy bude stát pevně na vlastních nohách.

Naprostá většina z nás, dobrovolníků a podporovatelů díla Mary's Meals,

nikdy nebude mít možnost odjet do Afriky a vařit kaši pro místní děti. A jak jsem se snažil nastínit výše, nebylo by to účelné ani smysluplné. Naším

nejvlastnějším úkolem je rozšiřovat naši misi, rozdat knihu s příběhem Mary's Meals svým přátelům, sdílet odkaz na e-knihu (marysmeals.cz | Zapojte se | Knihy a filmy) na facebooku, promítnout náš nový film "Láska nezná hranic", stoupnout si na stánek s letáčkem a oslovit kolemjdoucí nebo se modlit za děti, které jsou i našimi adoptovanými dětmi. Můžete pro ně připravit školní batůžek (batuzkovyprojekt.cz) nebo

dle svých finančních možností zajistit dalšímu dítěti místo ve školní lavici v naší adoptované škole Namwiri. Přidejte se.

Pavel Wawracz

E-kniha našeho příběhu

Čtete rádi? Stáhněte si zdarma E-knihu nebo audioknihu našeho příběhu z webu: marysmeals.cz | **Zapojte se | Knihy a filmy** nebo vyfoťte kód. Další možnou pomocí našim dětem je připravit školní batůžek (batuzkovyprojekt.cz).

BYLI JSTE V JESKYNĚ BÝČÍ SKÁLA?

Lidská mysl nepracuje vůbec racionálně. Na základě informací, které dostáváme od důvěryhodných zdrojů, si vytváříme názory a domněnky. A pokud nad věcí více nepřemýšlíme, ani nás nenapadne, že ty informace mohou být jednostranné, nebo kusé. Ověřila jsem si to letos, když jsem poprvé navštívila jeskyni Býčí skála.

Jeskyňáři, tedy konkrétně členové Základní organizace Českého speleologického svazu 6-01 Býčí skála, pořádali už tradičně letos začátkem léta „Dny otevřených dveří“. S trasou prohlídky i informacemi je možné se seznámit na internetových stránkách této organizace: www.byciskala.cz.

Po první koronavirové vlně pro velký zájem o prohlídku pořádali jeskyňáři tuto akci po čtyři víkendy za sebou (oproti třem víkendům organizovaným v minulých letech).

O této lokalitě jsem svého času četla každou zmínku. Většinou se člověk dozví o tajemných a hrůzyplných nálezech ostatků převážně mladých lidí, kostí širokého spektra zvířat chovných i lovených a o nálezech tisícových předmětů, převážně z doby halštatské (800 – 450 př. n. l.). Lidé zde nahro-

madili jak předměty svého běžného života, tak i výjimečný luxus.

A tento fakt se stává senzací a materiálem pro záhadology a historiky. Co se tady kdysi odehrálo? Je zde obětiště doby halštatské, nebo pohřebiště velmože, kterého podle tehdejších zvyklostí musela na onen svět doprovodit celá jeho družina? Byla zde kovárna a zlatnická dílna? Utkali se poblíž jeskyně dva znepřátelené kmeny a do jeskyně pak pozůstali pohřbili padlé, nebo to bylo docela jinak?

Teorie se různí, i já jsem před lety napsala povídku (vyšla ve zpravodaji asi před 18 lety), ve které jsem se pokusila přijít se svým vysvětlením tehdejších událostí. Takovým, aby v nich hráli klíčovou roli dávní obyvatelé Ochoze.

Z článků o Býčí skále se člověk dozví o velké jeskyni, do které se kdysi dalo vjet i s kočárem taženým koňmi. Tady, v tomto velkém prostoru, se našly všechny ty tajemné věci, např. oltář – zrnotěrka, na kterém byla rozseknutá lidská lebka a ufaté ženské ruce s bronzovými náramky a zlatými prsteny. Návštěvník takto poučen čeká logicky jen jeden velký jeskynní prostor s tajemnou atmosférou, která je pro citlivější jedince

doslova nebezpečná, protože zdi jeskyně dodnes ukrývají negativní emoce. Za tímto prostorem je asi několik úzkých prostor, do kterých se dostanou pouze jeskyňáři.

Nic není více vzdáleno od pravdy.

Vstupní jeskyně s většinou nálezů je totiž pouze předsíň, brána do dalekého prostoru skalních chodeb, který se vyznačuje řadou jedinečných a zajímavých věcí. Je zde nekonečná pokladnice přírodnin, živých tvorů, jedinečných pozůstatků prehistorických zvířat a stop obyvatel jeskyně různých časů, lidí i zvířat. Exkurze do jeskyně s průvodcem uběhne jako sen, i když trvá hodinu a půl a vy máte problémy s chůzí. Jeskyní protéká Jedovnický potok a vede vás úžasnými prostorami. Až 17 km tady mohou ujit a prolézt jeskyňáři a dostat se tak třeba do Rudického propadání, nebo do Obřího dómu, největší podzemní prostory v naší republice. Ten je však pro běžné návštěvníky bohužel nedostupný.

Nás potok vedl asi 800 metrů, přičemž po dešti to bylo místo dost dobrodružné. Téměř na konci pro návštěvníky zpřístupněné cesty nás čekala pamětní deska knížete A. J. Lichtenštejna,

kteří nás ubezpečila v poznání, že touto cestou chodili návštěvníci už před dvěma sty lety; ovšem jen ti zámožní. Najdeme tu např. podpis generála E. G. von Laudona – historicky proslavené nejvyšší vojenské šarže rakouského císařství. Tady vás však nevezme elektrický vláček, sami okusíte chůzi po mokřích kamenech v bahně a svítíte si čelovou svítilnou jako u nás, v Ochozské jeskyni.

Netopýr ušatý, netopýr velkouchý, netopýr pobřežní, netopýr vousatý, netopýr vodní, netopýr večerní, netopýr černý, netopýr hvízdavý... to je jenom malá ukázka pojmenování netopýřích druhů, které můžeme v jeskyni Býčí skála zaznamenat. Z celkového počtu sedmdvaceti druhů, které můžeme najít v ČR, jich v jeskyních Býčí skály přežije asi deset druhů. Pět z nich sice spí jinde, ale jeskyňáři je zde mohou v zimě taky potkat.

To je jenom malá ochutnávka z toho, co jeskyně Býčí skála nabízí ve dnech otevřených dveří. Ne hodinu a půl, celý den by se zde dal strávit, ani si toho nevšimnete, protože v jeskyních plyne čas pomaleji. Možná tu opravdu magická síla je, ale vyznačuje do nitra jeskyně a prochází skrze práci desítek speleologů, kteří výzkumům

zdroj: byciskala.cz

v jeskyni zasvětili a zasvěcují své síly, um a nasazení.

„Speleologie, je jako každá vášeň, duševní chorobou, která se nedá léčit. Pokud je člověk opravdu speleologem, je toto postižení trvalé. Údělem speleologa je v jeskyni dít. Za veškerý pokrok na světě může 0,1% lidí. Speleolog s velkým „S“ patří mezi ně.“

Toto jsou slova Jiřího Svozila, předsedy ZO CSS 6-01 Býčí skála.

Najdete je v závěru brožury, kterou organizace nedávno vydala. Pokud do jeskyně zavítáte, radím vám, kupte si ji. Je skvělá. Pokud jste jeskyni Býčí skála jednou navštívili, spolehlivě vás do ní kdykoliv znovu přenesou.

21. STOLETÍ V MORAVSKÉM KRASU

Ale ted' pojd' me zpátky na zem, k tvrdé realitě. Lidé je v Moravském krasu víc, než krajina unese. Kdyby jeskyňáři mohli, doporučili by nám do krasu vůbec nechodit, případně se vystěhovat. Zároveň je ale zájem lidí o jejich práci těší, nejsou to žádní zlodušci.

Sucho a regulace vodních toků představuje problém i jiným způsobem. Ohrožuje totiž samotnou existenci jeskyní s aktivním vodním tokem. Jeskyně totiž potřebují pravidelné povodně, které vymetou z podzemí stávající sedimenty v chodbách. Bez toho se protékající podzemí jen zanášá a průchodnost jeskyní se zmenšuje.

Téměř veškerá původně povrchová voda, která dnes protéká jeskyněmi Moravského krasu, je dnes znečištěna odpadními vodami z okolních vesnic. Jeskyně tak často fungují jako čistírna odpadních vod a vyhnívací nádrže.

K představě křišťálově čisté vody to má daleko. Podle rozborů vody Jedovnického potoka se zde jedná o třetí stupeň mikrobiálního znečištění a nedoporučuje

se v něm ani mýt ruce. Průzkum jeskyní proto často připomíná čištění podzemí kanalizace.

Tyto různé odpovědi jsem získala od jeskyňářů, když jsem hledala odborníka, který mi odpoví na otázky o stavu jeskyní v dnešním životním prostředí. Potom se mi ale podařilo získat pro rozhovor odborníka z řad jeskyňářů, akademika, profesora a proděkana na Mendelově univerzitě v Brně, pana **prof. MVDr. Ivo Pavlíka, CSc.**, který nám problematiku Moravského krasu představí odborněji, z pohledu biologického, více jí rozebere a předchozí odpovědi trochu zjemní.

Jak dlouho se věnujete speleologii a jak tento obor souvisí s vaší profesí epidemiologa?

Speleologii se věnuji od roku 2014, kdy jsem začal pracovat na Fakultě regionálního rozvoje a mezinárodních studií Mendelovy univerzity v Brně. Předtím jsem pracoval jako veterinární lékař a epidemiolog. Zkušenosti z tehdejších výzkumů mě přivedly k otázce, zda se někteří původci onemocnění nevyskytují

také ve zcela unikátním jeskynním prostředí. Zjistili jsme tu výskyt netuberkulózních mykobakterií, které jsou příbuzné původci lidské a zvířecí tuberkulózy. Tyto mykobakterie mohou způsobit kožní a orgánové infekce především u imunitně oslabených osob, což je v současné době více než aktuální.

Změnila se nějak za tu dobu skladba různých bakterií, které se ve vámi zkoumaném prostředí nachází?

V našem týmu, který je složen z odborníků různých profesí, jsme některé dílčí změny zaznamenali. Ve vysychajících organických sedimentech se druhové složení bakterií mění, nebo z nich námi sledované bakterie zcela mizí. Největší vliv na tyto změny má pochopitelně klima a postupující osídlování nejen v Moravském krasu, ale také v jeho povodí, které je téměř čtyřikrát rozsáhlejší než samotné chráněné území Moravského krasu.

Jaký dopad má řádění kůrovce a sucho, které my jako obyvatelé tak tísnivě vnímáme, na přírodu Moravského krasu?

S usycháním především jehličnatých stromů souvisí změny jak mikroklimatu v různých povrchových částech pokrytých lesními porosty, tak i změny v podzemí Moravského krasu. I v jeskyni Býčí skála je patrné vysychání skapových jezírek, pro které je hlavním zdrojem voda pronikající do jeskyně z povrchu. S tím souvisí i úbytek bezobratlých živočichů, např. nitěnek a žízal, které nejsou schopné v jeskyních přežít ve vysychajících sedimentech. Úbytek vody v některých částech jeskyní může však na druhé straně speleologům pomoci při výzkumech dříve zatopených podzemních prostor.

Co nejvíce ohrožuje přírodu v našem okolí?

Na tuto otázku není snadná odpověď. Přírodu kolem nás ohrožuje nejen člověk svými, často významnými zásahy, ale i klimatické změny a střídající se periody sucha a přívalem dešťů. Souvisí s tím i stav povodí daného kraje.

V podzemí Moravského krasu je tomu podobně. Místní povodně a zvýšený průtok povrchových vod jednak posunují sedimenty v jeskyních a při větším průtoku mohou také tyto sedimenty z jeskyní vynášet. V případě znečištění povrchových vod však organickou hmotu do podzemí také zanáší. Především

pod obcemi, které nejsou vůbec, nebo jsou jenom částečně napojeny na čistírny odpadních vod, je opakovaně zaznamenáváno výrazné organické znečištění jak vod, tak především sedimentů. V jeskyních je potom možné pozorovat rozkladné procesy, které jsou doprovázeny vývojem různých, především zápašných plynů.

Co vám v poslední době udělalo největší starost a největší radost v oblasti speleologie našeho kraje?

První a největší radost mi dělá zájem návštěvníků o jeskyně. Důkazem toho

jsou např. hojně navštěvované Dny otevřených dveří, které se každoročně v letním období pořádají v jeskyni Býčí skála. Druhou radostí je zvyšující se zájem o speleologickou činnost, které se věnují stále častěji odborníci z různých oblastí výzkumů.

Radost však nemám z rostoucí zástavby domů nejenom na území Moravského krasu, ale i v jeho povodí. Tento trvalý zásah významně mění krajinu.

Co můžeme my, jako obyvatelé Moravského krasu, dělat pro přírodu, která nás obklopuje?

Odpověď na tuto otázku není rovněž jednoduchá. Antropogenním, tedy lidským zásahům v krajině nemůžeme zcela zabránit. Proto je důležité, aby se obyvatelé a návštěvníci v Moravském krasu a jeho povodí chovali zodpovědně a dali přírodě jako takové šanci se obnovovat. Tento vztah člověka k jeho okolí je také často zvaný jako „udržitelný“, a v krasových oblastech je dvojnásob potřebný.

Děkuji vám pane profesore za čas strávený při komunikaci a za přínosný rozhovor.

Hana Šedá

ZÁCHRANÁŘI JSOU SRDCAŘI

Ochozáků je čím dál víc. Jak roste zástavba v lokalitě Pod Skalkou a zaplňují se různé proluky, stěhují se sem noví lidé. Zajímaví lidé. Jednou z nich je i Hedvika Kropáčková. Mohli jste ji třeba vidět na obrazovkách České televize, kde jedenáct let působila jako redaktorka a moderátorka. Ted' ji tu a tam můžete ve zprávách zahlédnout taky, už ale „na opačné straně barikády“, v roli tiskové mluvčí Jihomoravské záchranné služby. A právě o této zajímavé práci, o záchrance jako takové i možných rizicích v našem bezprostředním okolí jsme si povídaly.

Jak dlouho ve funkci tiskové mluvčí Jihomoravské záchranné služby působíte?

Na záchranku jsem nastoupila před čtyřmi lety. Ted' jsem na mateřské, takže vypomáhám spíš na dálku, s odpoledními a víkendovými pohotovostmi, v době dovolených nebo při větších akcích. Stejně jako naši kolegové v terénu, i tiskové oddělení totiž u nás funguje

365 dní v roce. S kolegy jsem tak pořád v kontaktu. Na plný úvazek se budu vracet v květnu. A už se moc těším, protože ta práce mě opravdu baví.

Jak jste se k takové práci dostala? Máte i nějaké zdravotnické vzdělání?

To by bylo samozřejmě ideální, ale kombinace člověka s mediální i zdravotnickou praxí je dost ojedinělá. Já jsem se po letech ve zpravodajství začala trochu poohlížet po práci, která je slučitelnější s rodinným životem. Úplnou náhodou jsem tehdy narazila na inzerát ze záchranky. Zdravotnictví mě vždycky zajímalo a u záchránářů jsem často i točila. Je to navíc takový běžný kariérní postup, z televizního redaktora na mluvčí. Zkusila jsem konkurz a vyšlo to. Samozřejmě jsem po nástupu prošla různými kurzy a stážemi, musela jsem si osvojit speciální terminologii a načíst spoustu informací z lékařského prostředí. Vlastně se učím pořád a nejvíc od svých kolegů, kteří

jsou našťastí vždycky ochotní poradit a pomoci.

Jaká je vlastně práce s novináři? Kdy vám volají?

Ozývají se během celého dne, někteří klidně v deset večer. Když dojde k vážné události, jsme k dispozici i v noci. To se ale našťastí moc nestává. Je ale pravda, že některé dny téměř nesundáme telefon z ucha a vyřídíme desítky dotazů. Pokud jde o těžké případy nebo prevenci, je to naprosto v pořádku, osobně ale považuji informování o každé drobné nehodě či lehkém zranění za naprosto zbytečné.

Pokud vyjždíte do terénu, bývají novináři třeba na místě těžkých dopravních nehod nebo jiných tragických událostí dříve než vy?

Může se to stát, záleží na situaci. Zásah na místě ale bývá většinou velmi rychlý. Práci záchránářů tak často ani já, ani

novináři „nestihneme“, v době našeho příjezdu už posádka transportuje pacienta do nemocnice k další péči, na místě zůstávají hasiči a policie. Pokud tedy nejde o hromadnou nehodu s mnoha zraněnými nebo se pacienti dlouho nevyprošují. Navíc, k nehodám nevyjíždíme každý den, v terénu řešíme jen velmi vážné nebo komplikované případy. Jinak informace předáváme po telefonu nebo si novináři přijedou rozhovor natočit na základnu, domů, před školku, kde nás zrovna v danou denní dobu zastihnou ☺.

Jak se vypořádáváte s tím, když jste účastná takových tragických událostí?

Hodně těžko. Pro mě je toto asi nejsložitější část naší práce. Na zraněné dospělý si člověk časem zvykne, ale pokud se jedná o malé pacienty, nosím si to domů a jako máma tří dětí to v sobě hodně řeším. Hrozně proto obdivuji svoje kolegy, lékaře a záchranáře, kterým vážně zraněné děti projdou přímo rukama, že se se všemi těmi hrůzami dokáží srovnat. Když jsem začínala, hned první týden v práci byl pro mě takový zatěžkávací, co vše psychika nováčka vydrží. S inspektorem provozu jsme nejprve vyjeli k resuscitaci staršího muže, bohužel neúspěšné. Hned po návratu na základnu nás vyslali ke skoku matky a osmileté dcery z šestého patra. Ženu se zresuscitovat nepodařilo, u holčičky lékaři obnovili základní životní funkce, na následky těžkých zranění ale v noci v nemocnici zemřela. No a dva dny nato se stala tragická nehoda u Tvarožné, při které zemřela matka a její dvě děti, které byly v podobném věku, jako ty moje. Ty děsivé fotky z místa mám pořád uložené v hlavě a pokaždé, když tudy projíždím, se mi vybaví.

Máte po takových případech k dispozici nějakou odbornou pomoc?

Máme v týmu naše peery, to jsou kolegové, kteří jsou vyškolení v poskytování specifických metod první psychické pomoci. Obrací se na ně zdravotníci, kteří v terénu prožijí mimořádně těžkou událost. A stejně tak si o jejich pomoc můžeme říci i my. Pomáhá nám ale třeba i to, že se dozvídáme o dobrých koncích případů. Lékaři se často aktivně o „své“ pacienty dál zajímají, informují se v nemocnici o vývoji jejich zdravotního stavu a nám pak základní informace předávají. Když zjistíme, že se díky péči naší posádky podařilo pacienta zachránit a daří se mu dobře, to je pak velká radost.

Kromě informování o aktuálních událostech máte ale také spoustu jiných povinností.

Samozřejmě. Naše práce není jen o poskytování informací a rozhovorů. Spravujeme web a sociální sítě, pomáháme vytvářet různé preventivní kampaně (třeba loňská kampaň na správné vytváření záchranářské uličky v kolonách), řešíme sezónní témata spojená s prevencí (např. skoky do vody, tonutí, bodnutí hmyzem), organizujeme tiskové konference, píšeme tiskové zprávy, reporty z cvičení posádek, domlouváme rozhovory a reportáže ze zákulisí záchrany. Chceme, aby lidé věděli, co všechno naši operátoři a zdravotníci dokáží. Vemte si, že třeba jihomoravské operační středisko denně uskuteční i víc jak tisíc hovorů, posádky vyjždí až 300krát. Je to práce nesmírně náročná a zodpovědná. Nejde tady přece o nic menšího než o lidské zdraví a životy.

Dá se ze statistik vyčíst, jaký je dojezdový čas záchrany do Ochoze?

Do Ochoze vysíláme nejčastěji posádku z nejbližší výjezdové základny v brněnských Černovicích. Průměrná dojezdová doba je asi 11 minut. Pokud dojde k vážnému ohrožení pacienta, můžeme aktivovat leteckou záchranou službu. Vrtulník sem doletí za 7 minut. Může se ale samozřejmě stát, že Černovice nemají aktuálně volný prostředek a je vyslána sanitka z jiné základny.

Vidíte tady v Ochozi nějaké specifické potenciální riziko, nebezpečí úrazu či čehokoliv jiného? Na co si dát pozor?

Ochozí vede poměrně frekventovanou komunikaci, s tím jsou spojená rizika nehod a střetů s chodci. Nebezpečná bývá třeba situace ráno u školy, kdy rodiče parkují na okraji silnice. Mám pocit, že jsme tady takovým cyklistickým rájem, takže nejsou neobvyklá ani zranění po pádu z kola, většinou způsobená nepřizpůsobením jízdy svým schopnostem. Na druhou stranu ale musím pochválit, že si lidé zvykli nosit helmy, které dokáží zabránit vážným úrazům hlavy. Pak taky pozor na klukoviny! Byla jsem svědkem toho, jak si místní chlapci lehali na silnici těsně za zatáčkou u samoobsluhy. Taková „zábava“ mohla skončit obrovskou tragédií. Ochoz také nemá žádné AED (automatizovaný externí defibrilátor). To je přístroj, který pomáhá při záchraně člověka s náhlou zástavou oběhu. Dokáže sám analyzovat křivku EKG a laického záchránce hlasovými i obrazovými pokyny navádí k provedení resuscitace správným způsobem a v případě potřeby i k provedení bezpečné defibrilace. Nejbližší AED je v Březině nebo v Kanicích.

Kdo takový přístroj může ovládat?

Použití při záchraně AED by měl zvládnout téměř každý. Přístroj vás opravdu navádí krok po kroku, kam nalepit elektrody, kdy stlačit hrudník, kdy ustoupit od přístroje. Sám také vyhodnotí nutnost elektrického výboje. Defibrilátor je navíc často umístěn u hasičů, dobrovolných hasičů nebo policistů, kteří jsou na práci s ním proškoleni. V praxi tak operátorka na místo kromě lékařské posádky vyšle i naše kolegy z IZS, kteří pomohou s resuscitací postiženého za pomoci AED do příjezdu záchrany. Šance na záchranu člověka se tak mnohonásobně zvyšuje.

Je něco, co vás při nástupu na záchranu překvapilo, zaujalo?

Samozřejmě odborné medicínské záležitosti, ale to by bylo na dlouhé povídání. Lékaři a záchranáři už dnes i v terénu dokáží úplné zázraky. Jinak ale asi nejvíce to, s jakým obrovským nadšením dělají svoji práci. Neustále se snaží zlepšovat, dál vzdělávat, cvičit, školit se. A přesto nezapomínají být taky normálními lidmi. Věnují se svým rodinám, mají koníčky, hodně sportují. A taky je s kolegy obrovská sranda. Je to, myslím, takové „zdravé prostředí“. A to je dnes celkem vzácnost.

A na závěr – jak se vám v Ochozi líbí?

Ochoz je úžasná. My jsme se přistěhovali z Líšně – to byl takový mezistupeň. Já jsem totiž typicky městská holka, která vyrůstala v centru. Až se divím, jak rychle jsem si tady zvykla. Na Skalkách jsme si se sousedy utvořili bezvadnou komunitu. Vidáme se téměř denně, navštěvujeme se, společně sportujeme, jezdíme na dovolenou, pomáháme si. Děti spolu tráví každou volnou chvíli, na kole, na zahradách.. Jsme tady všichni

krátce a už jsme si vytvořili krásná přátelství, dětská i dospělácká. A za to jsem hrozně vděčná. To bychom asi ve městě nezažili. A navíc ta příroda kolem, ta je hlavně v poslední době k nezaplacení. Vyhovuje nám i zázemí obce. Jediné, co bychom uvítali, je volně přístupné sportoviště pro starší děti. Ale to třeba taky bude ☺.

Aneta Vidurová

100 LET NA LINCE BRNO - JEDOVNICE

Dne 21. listopadu 1920. Ten den začala jezdit autobusová linka Brno – Líšeň – Ochoz – Březina – Křtiny – Jedovnice (dnes autobusová linka 201). Ušetřila mnohým občanům a především dělníkům brněnských továren cestu na železniční stanici v Bílovicích nad Svitavou, kterou museli vykonávat každý pracovní den, a to v i zimním období ve sněhu a mrazu. Jízdní doba trvala dvě a čtvrt hodiny, přičemž spojení s Brnem bylo zajištěno dvakrát za den – ráno a v poledne směrem do Brna a v poledne a večer směr Jedovnice. Oproti

dnešnímu jízdnímu řádu se to zdá až nemožné, že takto „občasný spoj“ mohl přinést tolik nadšení.

Jízdné bylo na období První republiky poměrně vysoké, z Jedovnic do Brna stálo 25 korun, později se cena snížila a v roce 1938 dosahovala již jen 8,50 korun. Pro tuto linku byly vyhrazeny dva autobusy Laurin & Klement určené pro 35 osob, maximální rychlost byla 25 km/h. Kromě přepravy osob byly autobusy určeny i pro přepravu pošty. Přeprava nákladů se řešila naložením na střechu, zvláštností autobusů byla poštovní schránka, která na nich byla připevněna.

Slavnostní zahájení bylo opravdu velkolepé, účastnil se ho dokonce ministr pošt Maxmilián Fatka, dále ředitel pošty František Barvič, poslanci, senátoři a dokonce moravský zemský velitel gen. Alois Podhájský. Všechny tyto významné osobnosti nasvědčují

o tom, že otevření této autobusové linky do Moravského kraje bylo opravdu významnou událostí. Na každé větší zastávce se pořizovaly fotografie, hrála hudba a tančilo se.

Autobusy Laurin & Klement byly nahrazeny Pragovkami, které však až do roku 1926 využívaly tvrdé gumové obruče a tudíž jízda nebyla na špatných silnicích příliš pohodlná, přesto však byla hojně využívána. Autobusové spojení Brno – Jedovnice přetrvalo dodnes.

dle Martina Habáně,
www.toulky-minulosti.cz

Slavnostní zahájení linky Brno – Jedovnice

*** Nová autobusová linka na Moravě, z Brna, 21. (čtk.)** Dnes o 9. hodině ranní byla zahájena autobusová doprava na trati Brno-Líšeň-Křtiny-Jedovnice slavnostní jízdou, které se účastnili ministr pošt a telegrafů dr. M. Fatka, osobní tajemník ministrův dr. Pipek, odborový rada dr. Farský, vrch. pošt. ředitel Barvič z Brna, viceprezident zemské správy politické Remeš, zemský velitel dr. Podhájský a jiní pozvaní hosté. Dnes o 8. hodině večerní přijel ministr pošt a telegrafů dr. Fatka na služební cestě do Olomouce.

Útržek novin Národní politika ze dne
23. listopadu 1920

JAK OCHRÁNIT SVÉ BEZPEČÍ? SOUBOR RAD A INFORMACÍ PRO SENIORY

Zeptali jsme se případové manažerky Bílého kruhu bezpečí, z.s. Bc. Dagmar Neugebauerové.

Ríká se, že senioři jsou častějšími oběťmi trestné činnosti. Proč tomu tak je?

Senioři se podle policejních statistik nestávají nejčastější obětí trestných činů. Jsou však více zranitelní. Zralejší věk s sebou nese životní zkušenosti, klid, roz-

vahu a již zvládnuté materiální a sociální zajištění. To vše seniory chrání. Naopak rizikem jsou zejména různá zdravotní a smyslová omezení v pohyblivosti, zraku, sluchu nebo např. menší znalost nových technologií. Navíc, mnoho lidí v pokročilejším věku je důvěřivější. Pro svou zranitelnost se mohou stát terčem některých pachatelů.

Jaká nebezpečí seniorům hrozí?

Okruh nebezpečí lze zjednodušeně rozdělit do čtyř oblastí: ohrožení venku, ohrožení doma, finanční zneužívání a domácí násilí. Pachatelé trestné čin-

nosti považují seniory za snadnou „kořist“. Snaží se násilím, pohrůzkou, podvodem nebo lstí získat finanční hotovost nebo věc. Snadným překonáním odporu oběti nebo jejím obelháním je senior velmi často i nepozorovaně okraden. Nebezpečí hrozí v bytě, na chodbě, ve sklepě, na ulici, v dopravním prostředku, v domově důchodců. Riziko je o to vyšší, pokud senior žije sám, nemá příbuzné ani přátele, kteří by jej navštěvovali.

Závažným problémem je finanční zneužívání seniora, ať již jeho přímé okrádání o nasporené prostředky, nevracení vypůjčených peněz nebo

pomínáním, okřikováním, nadávkami a urážením a může pokračovat omezováním, útlakem, rozbíjením předmětů, krádežemi, fyzickým násilím a psychickým vydíráním.

Jak se mohou proti tomu chránit? Co by měli senioři dodržovat?

Je třeba si uvědomit, že špatné věci se mohou stát. Podstatou je osvojit si dodržování bezpečnostních pravidel. Bezpečné osobní chování je nejdůležitější zásadou. Určitě se vyplatí nepodceňovat svoji intuici a strach. Preventivními opatřeními po pohyb venku je navštěvovat známá místa, vyhýbat se velmi rizikovým místům, venku pobývat za světa nebo v doprovodu jiných osob. Pokud senior odchází z domu, měl by někdo vědět, kam jde, kde bude a vrátit si s sebou telefon, případně mít po ruce píšťalku, sprej. Opatrnost je namístě i za dveřmi vašeho bytu nebo domu – ne-

nechávat otevřená okna a nezamknuté dveře, naopak všechny vstupy do obydlí kvalitně zabezpečit, neotevírat nikomu, dokud si nejsme jisti, že dotyčného člověka známe, nepouštět cizí lidi do bytu např. když žádají o pomoc; v tomto případě je na místě neotevírat a sdělit jim, že hned pomoc přivoláte.

Velmi složitá je ochrana v případě domácího násilí. Každý senior by si měl uvědomit, že není povinen snášet omezování, ubližování, vyhrožování a hrubosti. Je vhodné se obrátit na širší rodinu a nalézt podporu u blízkých. Není výjimkou, že ani u příbuzných senior nenalezne zastání; poté je třeba hledat pomoc mimo okruh rodiny. Je možné se obrátit na některou seniorskou organizaci, bezplatnou telefonní linku, neziskovou organizaci zaměřenou na poradenství nebo na nejbližší obecní úřad, například na sociální odbor.

přímé odcizení hotovosti nebo zneužití k nevýhodným finančním operacím – k úhradě dluhů, půjček, hypotéky, závazků z ručení. V řadě případů se však senior pro své nejbližší „obětuje“ a přebírá povinnost uhradit finanční závazky nebo řešit problémy členů své rodiny na sebe dobrovolně.

Samostatnou skupinu trestné činnosti na seniorech je domácí násilí, ke kterému dochází v okruhu jeho nejbližších. Většinou začíná mírnějšími projevy – na-

Bílý kruh bezpečí, z.s. regionální pobočka v Brně, Slovinská 41, 612 00 Brno
Tel.: 541 218 122 | www.bkb.cz | BKB facebook
NON-STOP linka pomoci obětem kriminality a domácího násilí: 116 006

KAŽDOROČNÍ RYBÁŘSKÉ TOULKY PŘÍRODOU

Dnešní doba našim dětem nabízí nepřehledné množství zábavy a virtuální svět v mobilních telefonech naše děti často lepí na gauče s očima upřenými na malou obrazovku. Aktivní hry a pohyb tak mají těžkého soupeře. Vytrhnout je z tohoto světa se daří rybařině, a tak se letos konal již třetí ročník rybářského tábora, jenž dětem přináší dříve mnohem více známé dobrodružství v přírodě. Tentokrát se účastnilo celkem 12 dětí a většina se opět na kole přesunula 70 km do Nových Mlýnů, kde byla tentokrát naše rybářská základna. I přes letošní komáří nápor jsme každý den 2x vyráželi za rybářskými zážitky do známých i neznámých revírů za doprovodu charakteristického zpěvu vlh pestrých, jednoho z našich nejkrásnějších ptáků (doporučuji se podívat do atlasu).

Zdá se, že ho v jižních částech naší vlasti v souvislosti s oteplováním výrazně přibývá. Odměnou za úsilí nám pak byly kromě krás přírody lužních lesů, často spojené s pozorováním ledňáčka říčního, další opeřeného krasavce patřícího do stejné čeledi jako vlh pestrá, četné rybářské úlovky. Kromě tradičních kaprů, si tak někteří kluci odnesli zážitek ze zdolávání bojovného amura, další z úlovku nočního

lovce candáta a v průzračné vodě jsme mohli pozorovat bleskurychlý útok štiky na naši nástrahu, která svými bojovnými výskoky připravila nezapomenutelný zážitek většině mladých rybářů. Na závěr nás čekala zase stejně dlouhá cesta domů, z drtivé většiny po cyklostezkách. Zvládl ji i nejmladší 10ti letý účastník akce, který to bral jako nutný trénink na příští rybářský tábor. Na ten pojedeme opět

na kole, tentokrát do Babic. Nejsou to však ty naše Babice nad Svitavou, ale 80 kilometrů vzdálené Babice u Uherského Hradiště, takže cesta tam bude taková horská etapa přes Chřiby. Kluci rostou, tak i cíle musí být náročnější. Navíc to jsou fotbalisti, tak to mají jako součást tréninku. Odměnou pak bude rybaření na velké řece Moravě, která snad vydá něco i ze svých rybích pokladů. Třeba příště bude foto se sumcem a děti snad zase budou mít trochu blíže k přírodě, od které je odvádí lákadla naší „vyspělé“ civilizace. Tak Petrův zdar a těšíme se na příští rok.

Libor Mikulica
foto: Mojmir Klas

O VLAŠTOVCE TONIČKE

Dnešní podzimní pohádku vám povídá, stejně jako dětem na středních setkáních v lese, skřítek Kapradinka. Ten žije kousíček od Ochoze pod kapradinou, pomáhá víle Lesince pečovat o celý les.

Žila byla, létala a švitořila jedna vlaštovka Tonička. Byla neuvěřitelně hbitá a šikovná. Moc dobře létala, protože to byla její nejoblíbenější činnost. Hned, jak vylétla z hnízda, věděla, že létání bude její velkou vášní. Avšak pro samé veletoče a lopingy ve vzduchu nestíhala ani poslouchat, co jí říkají rodiče, nevnímala, co se děje kolem ní. Maminka a tatínek jí nejen vyprávěli pohádky, ale také jí vysvětlovali, jak vlaštovky žijí, ona ale za zavřenými víčky snila jenom o létání.

Jednou si takhle usedla na dráty elektrického vedení, hned nad hřištěm na Zakázanci. Odpočívala mezi tréninkem. Chtěla se naučit létat pozpátku. To totiž ještě žádná vlaštovka neumí. A tak si to přehrávala v hlavice, jak by to asi mohlo vypadat.

Všimla si jí víla Lesinka, která se tu a tam vydává i do Ochoze, aby zjistila, jak žijí lidé, jak příroda pomáhá i vůbec, jak se daří třeba kytičkám a stromům v zahradách Ochozáků.

A takhle si s Toničkou začaly povídat:

Lesinka: Toničko, dny se zkracují.

Tonička: No a? Ať se zkracují, Lesinko.

Lesinka: Toničko, listí žlutne.

Tonička: No a? Ať si žlutne.

Lesinka: Jablčka se červenají.

Tonička: No a? Ať se červenají.

Lesinka: Mouchy už se za chvíli schovají a usnou zimním spánkem.

Tonička: No a? Ať si usnou.

Víla Lesinka si jen povzdechla "Toničko Toničko, ty vůbec nic nevíš." Ale to už Tonička neslyšela, protože si zase začala zkoušet nové letací triky.

Vílu ale po chvíli něco napadlo. Oběhala všechna hnízda vlaštovek ve vsi. Hnízda na kůlnách, na stájích i na stodolách. Poprosila vlaštovky Lojzickou a Pepičku, aby zaletěly na dráty, kde zrovna mezi tréninkem Tonička odpočívá, a nějak chytře jí všechno vysvětlily. Kdo jiný by ji to měl naučit, než kamarádky

vlaštovky? Ptáčkové nelenili a postupně přiletěli za Toničkou. A vlaštovky si spolu povídaly zase takto:

Tonička: Jéje, to je najednou kamarádek. Přiletěly jste se podívat na mistryni světa v akrobatickém létání?

Lojzicka: No, spíš jsme si přišly odpočnout před dalekou cestou.

Tonička: vy někam leťte?

Pepička: No jasně – za teplem. Až do Afriky, za moře. Tam panečku umí ptáci létat – někteří snad i pozpátku.

Tonička: Jo? Za moře? Do Afriky? Pozpátku?

Lojzicka: Taky jsme se přišly domluvit, kdy vyrazíme, co si zabalíme a co si dáme na snídani před odletem.

Tonička: Jé, vy leťte spolu?

Pepička: Jasně. Když nás je víc, můžeme si pomáhat.

Tonička: Já bych ráda letěla s vámi, ale co naši? Co maminka a tatínek?

Lojzicka: Poletí taky, copak to nevíš? Tvoje maminka už nám všem chystá na cestu komáří štrůdlík.

Tonička: Opravdu? To jsem nevěděla. Já pořád jen lítám a trénuju... A co naše hnízdo? Mně by se asi po něm stýskalo. Nikde jinde si tak dobře mezi tréninkem neodpočinu. Je to přece můj domov.

Pepička: Však se zase na jaře vrátíme. Až zase vyletí mouchy a bude tu co lovit.

Tonička: Aha! Tak proto musíme do Afriky. Proto říkala víla Lesinka, že mouchy už půjdou brzo spát... Vždyť my bychom tu měly veliký hlad! A mohla bych teda letět s vámi?

Obě vlaštovky: Jasně. A naučíš nás něco z těch tvých letavých triků? Budou se třeba nad mořem ve větru hodit.

Tonička: Jéje, a jak ráda. Jen pojd'te.

A tak vlaštovky ještě před odletem u drátů dlouho trénovaly. Scházely se, houfovaly, a pak jednoho dne, až už bylo po ránu opravdu chladno a začalo padat listí, až dozrála jablčka a mouchy se schovaly do peřin, tak se modravé krasavice společně vydaly na dalekou cestu za moře.

Ale na jaře, na jaře zase přiletí. Vždyť tu mají svá hnízda, plno dobrých much i vílu Lesinku, která vždycky na nějakou takovou nepozornou Toničku dohlédne.

Aneta Vidurová

OCHOZSKÉ SKRÝVAČKY A PŘESMYČKY

Najdi v těchto větách nové názvy ochozských ulic. Pomocť ti může článek na straně 6.

Jaký název ulice vznikne, vezmete-li všechna písmena z následujících slov a jednou či vícekrát je použijete?

MORAVSKY
ZAHŘÁNÍ
KLEC KOŠE
LAPENÍ
BIDLO HEREC

Další názvy ulic najdeš v těchto větách:

Polož tu vodováhu napříč, nástěnka tak bude viset opravdu rovně.

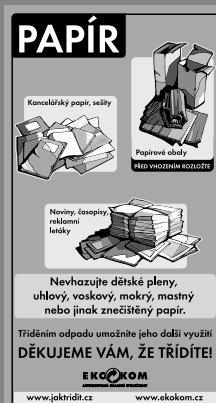
Tahle hodinová skříň má špatný rozměr, kyvadlo se tam nevejde.

Nádherná vesnice, ta naše Ochoz!

ODPADY A VŠE KOLEM NICH

DO PAPIRU PATŘÍ:

- noviny, časopisy
- kancelářský papír
- reklamní letáky
- knihy, sešity, krabice
- lepenka, kartón
- papírové obaly (např. sáčky)
- nevadí papír s kancelářskými sponkami
- není ani nutné odstraňovat foliové okénko z obálky

Prosím, nevhazujte:

- mokré, mastné, nebo jinak znečištěný papír
- uhlovaný a voskovaný papír
- použité plenky a hygienické potřeby

DO SKLA PATŘÍ:

- láhve od nápojů
- skleněné střepy
- tabulové sklo
- není nutné rozbíjet
- nemusí se odstraňovat etikety a víčka
- do zeleného kontejneru patří barevné sklo a do bílého čiré sklo. Pokud máte v obci zelený kontejner, patří tam jak barevné, tak čiré sklo

Prosím, nevhazujte:

- keramiku
- porcelán
- autosklo
- drátěné sklo
- zrcadla

DO NÁPOJOVÝCH KARTONŮ PATŘÍ:

- nápojové „krabice“ od džusů, mléka a mléčných výrobků, vín, rajskeho protlaku, hotových omáček, apod.

Prosím, nevhazujte:

- nápojové kartony znečištěné zbytky potravin (pokud je vypláchnete vodou a zmáčknete, pak je můžete vhodit do kontejneru na nápojové kartony)

DO PLASTŮ PATŘÍ:

- PET láhve od nápojů (prosím, nezapomeňte je sešlápnout!)
- kelímky, sáčky, fólie
- výrobky a obaly z plastů
- polystyren

Prosím, nevhazujte:

- novodurové trubky
- obaly od nebezpečných látek (motorové oleje, chemikálie, barvy, apod.)

Další informace o třídění a recyklaci na jaktridit.cz

CO S BIOODPADEM?

Na menší množství bioodpadu je možné využít 1100 l nádoby rozmístěné po Ochozi. Pro odložení většího množství bioodpadu využijte otevřenou oplocenku za hasičskou zbrojnicí. Je otevřena každou sudou sobotu (tj. ve stejném týdnu, kdy je svážen komunální odpad) od 10.00 do 11.00 hodin. Kontejner z oplocenky putuje na kompostárnu, kde je bioodpad dále zpracováván. Prosíme, nevytvářejte černé skládky v lesích v okolí obce.

DALŠÍ DŮLEŽITÉ INFORMACE

Svoz velkoobjemového odpadu:
pá 16. a so 17. října 2020

Svoz nebezpečného odpadu:
so 17. října 2020 od 10 do 11 hod.

Železný šrot:

sběr proběhne pravděpodobně v druhé polovině října 2020, termín bude upřesněn s ohledem na vývoj situace

(ed)

SVOZ PDO A PLASTŮ

	komunální odpad	plasty
Říjen	12., 26.	15.
Listopad	9., 23.	12.
Prosinec	7., 21.	10.

SBĚRNÉ DVORY V NEJBLIŽŠÍM OKOLÍ

Seznam nejbližších SSO, kontakty a provozní doba:

Provozovatel: SAKO BRNO, a.s.

Brno-sever	TELEFON:
SSO Bieblova	Po: 13-18, Út-Pá: 9-13 a 14-18, So-Ne: 9-12 a 13-17 606 914 795
SSO Dusíkova	Po: 14-18, Út-Pá: 9-13 a 14-18, So: 8-12 732 906 591
SSO Jana Svobody	Po: 14-18, Út-Pá: 9-13 a 14-18, So: 8-12 737 323 398
Brno-střed	
SSO Plynárenská	Út-So: 9-13 a 14-18 606 961 777
Brno-Líšeň	
SSO J. Faimonové	Po: 13-18, Út-Pá: 9-13 a 14-18, So-Ne: 9-12 a 13-17 606 914 901

Provozovatel: GAMA J + P, s.r.o.

Adamov	
SSO Kolonie 302	Po: 10-18 St: 10-18 Pá: 10-18 516 446 440

OCHOZSKÝ
ZPRAVODAJ
HLEDÁ...

Baví vás práce s
textem? Vlastní
tvorba? Život v
Ochozi z různých
úhlů pohledu?

**šéfredaktora
redaktora**

Potřebujete jen dobrou znalost
češtiny, základní dovednosti práce s
PC, ochotu a chuť.
Nabízíme pravidelnou finanční
odměnu, spolupráci a podporu.

obec@ochozubrna.cz
FB Naša Ochoz
tel.: +420 602 554 993

Mastos

Dodávka - Montáž - Servis

- plynových kotlů
- tepelných čerpadel
- otopných systémů

☎ 732 180 660
www.mastos.cz

INTERNET rychleji

Rychlost až 160 Mbit
Ceny s DPH od 362 Kč/měs

ELCAD v.o.s.
Brněnská 141
Ochoz u Brna
Tel: 608 779 331

Dále poskytujeme:

- * Servis výpočetní techniky a sítí
- * Záchranu a archivaci dat
- * Odvirování počítačů
- * Montáž satelitů a antén
- * Opravy počítačů a elektroniky
- * IT poradenství

NABÍDKA BRIGÁDY

ABS Kanice (ve vzdálenosti 2 km
od Ochoze) hledá zástup na pozici
uklízečky minimálně v době leden
– únor 2021.

Kontakt: 773 025 988.

**Půjčovna profi
čisticích strojů**

BEZ KAUCE

Vše je k vyzvednutí v **Ochozi u Brna**

Tepovač extraktor
od 250,- Kč

Parní čistič
od 200,- Kč

Aku stěrka
od 100,- Kč

Volejte: **730 891 756** www.uklidvdome-brno.cz

Pomozte fotbalu v Ochozi

Znáte kluky nebo holky ročník 2005 a mladší, co mají rádi kolektivní sport a mohli by hrát za Ochoz kopanou? Dejte nám vědět (Libor Mikulica 724368012) a možná již brzy budeme mít dorostenecký tým, který tu dlouhá léta nebyl. Pomozte nám oživit dorosteneckou kopanou v Ochozi.

Nová otevírací doba České pošty

Od 1. října 2020 platí nová otevírací doba pošty v Ochozi u Brna:

po 11:00 – 12:00 a 13:00 – 18:00
 út 8:00 – 12:00 a 13:00 – 15:00
 st 11:00 – 12:00 a 13:00 – 18:00
 čt 8:00 – 12:00 a 13:00 – 15:00
 pá 8:00 – 12:00 a 13:00 – 15:00

Po ukončení této otevírací doby je otevřena pošta v Nádražní ulici v Brně, a to denně od 6:00 do 24:00.

Ochozský zpravodaj - prostor pro kreativitu

Píšete rádi? Pište do Zpravodaje! nebo taky foťte, kreslete, malujte, točte videa... cokoliv vás napadne. Protože Ochozský zpravodaj je prostor pro vaši kreativitu.

Uzávěrky pro rok 2020:

25. listopadu

KOMENTÁŘE, ROZHOVORY, NÁZORY, KŘÍŽOVKY, KRITIKY, BLAHOPŘÁNÍ, POHÁDKY, POVÍDKY, REPORTÁŽE, ANEKDOTY, HISTORIE, TIPY, RADY, NÁVODY, RECEPTY, RECENZE, FOTOGRAFIE...

Pište na zpravodaj@ochozubrna.cz, je možná domluva honorované spolupráce. Stejně tak se těšíme i na vaše názorové příspěvky. Pokud vás něco trápí či těší, dejte to Ochozi vědět, vždyť to je nejlepší cesta k pochvalě či nápravě.

Důležitá telefonní čísla

Hasičský záchranný sbor České republiky: **150**
 Zdravotnická záchranná služba: **155**
 Policie České republiky: **158**
 Městská policie (pro celou ČR): **156**
 Integrovaný záchranný systém – jednotné evropské tísňové číslo: **112**
 Obecní úřad Ochoz u Brna: **+420 544 212 720**, e-mail: obec@ochozubrna.cz
 Úřední hodiny na obecním úřadě:
 pondělí: 8.00 – 12.00, 13.00 – 17.00
 středa: 8.00 – 12.00, 13.00 – 18.30
 Provozní doba na poště:
 pondělí, středa: 11.00 – 12.00 hodin, 13.00 – 18.00 hodin
 úterý, čtvrtek, pátek: 8.00 – 12.00 hodin, 13.00 – 15.00 hodin
 Doprava raněných, nemocných: **545 538 538**
 Hasiči Pozořice: **950 629 111**
 Policie Šlapanice: **544 228 002**
 Pohotovostní služba – plyn: **1239**
 Poruchy el. sítě – dispečink: **800 225 577**
 Stavební úřad Bílovice: **545 227 113**
 Farnost Ochoz u Brna – P. Mgr. Zdeněk Drštka: **604 461 186**

Ceny inzerce v Ochozském zpravodaji

Barevná inzerce

Formát A4 – 4 000,- Kč
 Formát A5 – 2 000,- Kč
 Formát A6 – 1 000,- Kč

Černobílá inzerce

Formát A4 – 2 000,- Kč
 Formát A5 – 1 000,- Kč
 Formát A6 – 500,- Kč

Fyzické a právnické osoby se sídlem v Ochozi u Brna mají slevu 50 % z ceny.

Harmonogram zasedání Zastupitelstva obce Ochoz u Brna v roce 2020

12. října
 23. listopadu
 14. prosince

Spalování suchých rostlinných zbytků

Spalování suchých rostlinných zbytků je povoleno v následujících časech:

středa	14–18 hodin
pátek	14–18 hodin
sobota	9–18 hodin

Dodržujte, prosíme, tyto časy dané obecně závaznou vyhláškou č. 1/2016.

SOUSTŘEDĚNÍ MLADÝCH FOTBALISTŮ

SKAUTSKÉ LÉTO

KOUPÍME NEMOVITOST

- Zahradu nebo jiný pozemek
- Chatu
- Menší dům
- Chátrající nemovitost

Rádi sportujeme, trávíme čas v přírodě i na zahradě. Hledáme místo pro naši budoucnost.

Michal Lukeš a Jana Hlávková
Tel: 608 142 702, e-mail: lukesm82@gmail.com